

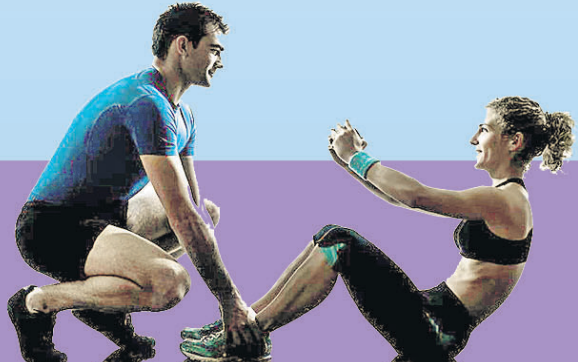
୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ

ଗୁରୁ ସିଏ, ଯିଏ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ ବାଟ କଢ଼େଇ
ନେବା ସହ ଛାତ୍ରକୁ ଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ନେବା ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ
କରିଥାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ
ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା। ଶିଷ୍ୟର ସଫଳତାକୁ ହିଁ
କେବଳ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ବୋଲି ମାନୁଥିବା ଗୁରୁମାନଙ୍କର
କଥା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ...

ଝ
ର
ଦ
ମ

ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ପାଇଁ...

* ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଏ, କିଛି ବାସ୍ତୁଦୋଷ ଥିଲେ ଘରେ ସର୍ବଦା କଳହ ଲାଗିବା ସହ ଅଭାବ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ। ଏପରି ସ୍ଥଳେ କାଚ ଗିନାରେ କିଛି ଲୁଣ ନେଇ ରାଧୁଆ ଘରେ ରଖିଦେଲେ କ୍ରମେ ବାସ୍ତୁଦୋଷ ଆପେ ଆପେ ସମାଧାନ ହୋଇଯାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।

* ଘରେ ରାଧୁ ଦୋଷ ଥିଲେ ମଧୁର ପୁଚ୍ଛକୁ ଘରର ପୂର୍ବ ତଥା ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥିବା କବାଟରେ ଲଗାଇଦେଲେ ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି।

* ଘରର ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାର ବା ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରର କବାଟ ଉପରେ ଘଣ୍ଟା ଲଗାନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏମିତି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଘରେ ସର୍ବଦା ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି।

* କାଉଟିଏ ପାଣି ପାତ୍ରରୁ ପାଣି ପିଇଥିବାର ଅବା ଖାଦ୍ୟ ଧରି ଉଡ଼ିଯାଉଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଶୁଭ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ ପାଣିପାତ୍ର ରଖିବା ଦରକାର। ଏହାଦ୍ୱାରା ଘରେ ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।

* ପ୍ରଭୁ ହନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାକୁ ଘରର ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସ୍ଥାପନା କଲେ, ଘର ମଧ୍ୟକୁ କୌଣସି ନକରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ପ୍ରବେଶ କରି ନଥାଏ। ପ୍ରଭୁ ସଙ୍କଟମୋଚନ ଘର ପ୍ରତି ଆସୁଥିବା ବିପଦକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୪-୧୦

<p>ମେଷ</p> <p>ସୁଖସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ବିବାହର ଅବସାନ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂରରେଇଯିବ, ଚେନସନ କମିବ, ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା, ଗୃହସମାପନ ବିବାଦ, ଭ୍ରମଣ ସୁଯୋଗ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ପତୋଶୀଳ ସହକର୍ମୀଙ୍କ ବଦାନପତା, ବାଣିଜ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ॥</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ସୁଜନଶକ୍ତିର ବିକାଶ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କର୍ମରେ, ଶୁଭଖବର ପ୍ରାପ୍ତି, ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସା, ପତୋଶୀଳ ଆକ୍ଷେପୋକ୍ତି, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ବଦାନପତା, ବାଣିଜ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ॥</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ନୂତନ କର୍ମାରମ୍ଭ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣା, ପରିବାରର ସହମତି, ଦୂରଯାତ୍ରାର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଦର୍ଶନାତ୍ମକ ପରିଦର୍ଶନ, ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣାରୁ କଳହ, ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା, ମାନସିକ ଅସୁସ୍ଥତା, ସନ୍ତାନହେତୁକ ଗୌରବ, ରଣ ପରିଶୋଧ ॥</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପତୋଶୀଳ ସମାଲୋଚନା, କରଜବାତାଳ ଚାପ ବୃଦ୍ଧି, ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବନତି, ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ମାଜଲିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ରୋଗପୀଡ଼ା ହ୍ରାସ ॥</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ପଦସ୍ଥବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାନ୍ଦିଧ୍ୟ, ସ୍ଥାନାନ୍ତର ସୂଚନା, ଅତିଥି ଚର୍ଚ୍ଚାର ଆନନ୍ଦ, ପାରିବାରିକ ଚିନ୍ତା, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ, ଆଶା ପୂରଣ ହେବ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ବିବାଦ, ଜମିଜମା ରେକିଷ୍ଟସେବନ, ସାଧନାରେ ରୁଚି, ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସଫଳତା ॥</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ସ୍ଥଗିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଅଧ୍ୟାପନାରେ ଉନ୍ନତି, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ମାନ ମିଳିବ, ଦୁର୍ଭାଗନା ବଦିବ, ବାଣିଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି, ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଅସହଯୋଗ, ଶ୍ରମଜନିତ କ୍ଳାନ୍ତିବୋଧ ॥</p>
<p>ତୁଳା</p> <p>ଉନ୍ନତ ଚିନ୍ତା, ସାମାଜିକ ପ୍ରତିରୋଧ, ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା, ନୂତନ ମିତ୍ରତା, ବୃଦ୍ଧର ଅବସାନ, ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ରାଜନୈତିକ ଆଲୋଚନା, ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଅସହଯୋଗ, ବନ୍ଧୁସମ୍ପର୍କ ହାନି, ମକଳମାତୃ ବୁଦ୍ଧିଭ୍ରା ॥</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ତୀର୍ଥାଟନର ସୁଯୋଗ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟିଯିବ, ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ଭାଳିବେ, ପଦକର୍ମାଦା ବୃଦ୍ଧି, ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା, ଯୁକ୍ତିତର୍କରୁ ଅସମ୍ମାନ, ଅର୍ଥସମ୍ମାନ ପାଇବେ, ସନ୍ତାନଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧତା ॥</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ମାନସିକ ଅସୁସ୍ଥତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ଭ୍ରମଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି, ପାରିବାରିକ ସମର୍ଥନ, ସମସ୍ୟାକୁ ସୁଧାରିବେ, ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ବିବାଦରେ ପଶନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଶୁଭଖବର ପ୍ରାପ୍ତି ॥</p>	<p>ମକର</p> <p>ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌଜନ୍ୟତା, ପ୍ରଶାସନିକ ତତ୍ପରତା, ରାଜନୈତିକ ବିବାଦ, ଅଶାନ୍ତିକର ପରିବେଶ, ଅପମାନିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ବିଗତସତ୍ୟରୁ ବ୍ୟସ୍ତତା, ସମ୍ପର୍କ ଦୁର୍ବିଧି, ବିଦେଶଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ ॥</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ବନ୍ଧୁମିଳନରୁ ଆନନ୍ଦ, ଲେଖାପତାରେ କୁଶଳ, ଗବେଷଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ପ୍ରକାଶନରେ ବିଳମ୍ବ, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହ ମିତ୍ରତା, ପରିବହନରେ ମିତ୍ରତା, ଗବେଷଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା ॥</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ନୂତନ ଯୋଜନାରମ୍ଭ, ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତିରେ ବାଧା, କଳାପ୍ରିୟ ହେବେ, ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟରୁ ବିବାଦ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା, ଜମିଜମା କ୍ରୟବିକ୍ରୟ, ରଣ ପରିଶୋଧ, ଉପରିସ୍ଥଳ ଅନୁକମ୍ପା, ବିଦେଶଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ ॥</p>

ଶରୀର ପାଇଁ ଉପକାରୀ

ରୋଷେଇ ଘରେ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଏଭଳି କେତେକ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହା ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। ଯେମିତିକି: **ଅଦା-ରସୁଣ:** ଭୋକ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ସହ ଗ୍ୟାସ୍, ଆର୍ଥ୍ରାଇଟିସ୍, ସର୍ଦ୍ଦିକାଳୁ, ଅଣ୍ଡା କାଶ ସମସ୍ୟାରୁ ଅଦା ମୁକ୍ତି ଦିଏ। ରସୁଣ କୋଲେଷ୍ଟେରଲ୍, ରୁଦ୍ଧ ପ୍ରେସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖେ ଓ ଅଣ୍ଡାଜନିତ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। **ଲେମ୍ବୁ:** ଉଷ୍ଣମ ପାଣିରେ ଲେମ୍ବୁ ରସ ମିଶାଇ ପିଇଲେ ଫ୍ରେଶ୍ ଅନୁଭବ ହୁଏ। ଏହା ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା, କୋଲେଷ୍ଟେରଲ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ବି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। **ଲବଙ୍ଗ:** କିଛି ଲବଙ୍ଗ ଗୁଣ୍ଡକୁ ପାଣିରେ ଫୁଟାଇ ସେହି ପାଣିକୁ ଉଷ୍ଣମ ଉଷ୍ଣମ ପିଇଲେ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟାରୁ ଶୀଘ୍ର ମୁକ୍ତି ମିଳିବ। ଏହା ଆମ୍ଳତା ହେତୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ। ପାଟି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସମସ୍ୟା, ଆଣ୍ଡରଷି ବିକ୍ଷା ପାଇଁ ବି ଲବଙ୍ଗ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ। **ମହୁ:**

ଅଦା ରସରେ କିଛି ମହୁ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଅଣ୍ଡାକାଶରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ। ଏହା ହିମୋଗ୍ଲୋବିନ୍‌କୁ ବି ବଢ଼ାଇଥାଏ। ଖଣ୍ଡିଆ କିମ୍ବା ପୋଡ଼ାଜଳା ସ୍ଥାନରେ ମହୁ ଲଗାଇଲେ ବି ବେଶ୍ ଆରାମ ମିଳେ। **ଡାଲ୍‌ଚିନି:** ଏହା କୋଲେଷ୍ଟେରଲ୍ ଓ ରୁଦ୍ଧ ସୁଗାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ସହ ଓଜନ କମାଇଥାଏ। ମହୁ ସହିତ ଡାଲ୍‌ଚିନି ଗୁଣ୍ଡ ଖାଇଲେ ଆର୍ଥ୍ରାଇଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଅନେକ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ।

ପାଠକୀୟ

* ଆଜି ମା' କାହାଣୀରୁ କେଶବତୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ସତ ସତକା ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ଇଚ୍ଛା କାହାରା ବା ନଥାଏ। ହେଲେ କାହାଣୀ ନୁହେଁ, ସତରେ ବି ଏମିତି ଅଛନ୍ତି କେଶବତୀ କନ୍ୟାମାନେ, ଯାହାଙ୍କ କଥାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କେଶବତୀଙ୍କ କଥା' ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆଲୋଚ୍ୟା ଥିଲା। 'କେମିତି ରହିବେ ସୁସ୍ଥ' ଏବଂ 'ନାଚୁରାଲ ଆଣ୍ଟିବାୟୋଟିକ' ଆଦି ପାଠରୁ ଅନେକ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

—**ସୁକାନ୍ତି ସ୍ୱାଇଁ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା**

* ଏଥରର ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କେଶବତୀଙ୍କ କଥା' ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆଲୋଚ୍ୟା ଥିଲା। ଏଥିରୁ ବଡ଼ବଡ଼ କେଶ ରଖିଥିବା କେତେଜଣ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିହେଲା। ସେହିପରି ସେଲିବ୍ରିଟି ସିକ୍ରେଟ୍ ପାଠରୁ ଅଜଣେଡ଼ା ଅନୁଭାସିୟାଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ଶୁଭା ଚାନ୍ଦଙ୍କ ସଫଳ କ୍ୟାରିୟର ବିଷୟରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା।

—**ଉତ୍ତମ ପ୍ରଧାନ, ବରପୁଣ୍ଡା, ଭୁବନେଶ୍ୱର**

* ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ସାତାନ୍ତନା' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ବେଶ୍ ମନକୁଆଁ ହୋଇପାରିଥିଲା। ସେହିପରି ବର୍ଷା ନାମକ କବିତାଟି ବି ହୃଦୟଗ୍ରସୀ ଲାଗୁଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିଲା। ଖାସ୍‌କରି ଏଥିରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ସାରା', 'କରାନା ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ', 'ମାତ୍ର ୫୦୦ ଟଙ୍କା' ଆଦି ପାଠଗଡ଼ିକର ଉପସ୍ଥାପନା ଶୈଳୀ ବେଶ୍ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଥିଲା।

—**ଅକ୍ଷୟ ପଟ୍ଟନାୟକ, ତିର୍ତ୍ତୋଲ, ଜଗତସିଂହପୁର**

* ଲେଖିକା ତଥା ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ କମିଶନର ଅଫ୍ ପୋଲିସ୍ ମାନସୀ ପାତ୍ରଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଲେଖାଟି ଯେମିତି ମନକୁଆଁ ହୋଇଥିଲା ସେତିକି ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ୍ ରୋମାଞ୍ଚିକ ଲାଗୁଥିଲା। 'ପୃଷ୍ଠା ଦେଇଛି ପରିଚୟ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ବି ଏକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବିଷୟ ଥିଲା। ମଡେଲ୍ ମିରରରେ କେବଳ ବେଶ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ଲାଗୁଥିଲେ। ହାଃ ହାଃ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ମଜାଦାର ଥିଲା।

—**ସୌମିତ୍ରୀ ନାୟକ, ସାମନ୍ତସିଂହାରପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା**

* ବର୍ଷାରେ ଜ୍ୟୋତିକୋଟ ଗଲେ କ'ଣ କ'ଣ ଦେଖିହେବ ତାହା ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା। ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ବିଷାକ୍ତ ଚଢ଼େଇ' ଏବଂ ବ୍ୟାକପେଇ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'କନିଆ ପିନ୍ଧିଲେ ଗୁପ୍ତରୁ ହାର ଓ ମୁକୁଟ', '୪୨ ପୁରୁଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନଖ' ଏବଂ 'ମେଣ୍ଡାର ଦାମ୍ କାରୁ ବେଶୀ' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ଯେତିକି ମଜାଦାର ଥିଲା ସେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବି ଲାଗୁଥିଲା।

—**ଲିପିନା ସ୍ୱାଇଁ, ନହରକଣ୍ଠା, ଭୁବନେଶ୍ୱର**

ବିଶେଷ ଚିଠି

କେଶବତୀଙ୍କ କଥା ଥିଲା ଏକ ନିଆରା ଆଲୋଚ୍ୟା। ସେହିପରି ସୁଜନ ଓ ସିନେମା ଦେଇଥିଲା ଅନେକ ବାର୍ତ୍ତା। ରୋଜଗାର ବି ଥିଲା ଖୁବ୍ ଚମତ୍କାର ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ଭାର। ସତରେ ଛୁଟିଦିନ ତୁମର କଳନା ନାହିଁ ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମେ ନୁଆ ଦିଶୁଥାଉ।

—**ସଞ୍ଜୁକ୍ତା ସାମଲ, କୋଇଲି ନଗର, ରାଉରକେଲା**

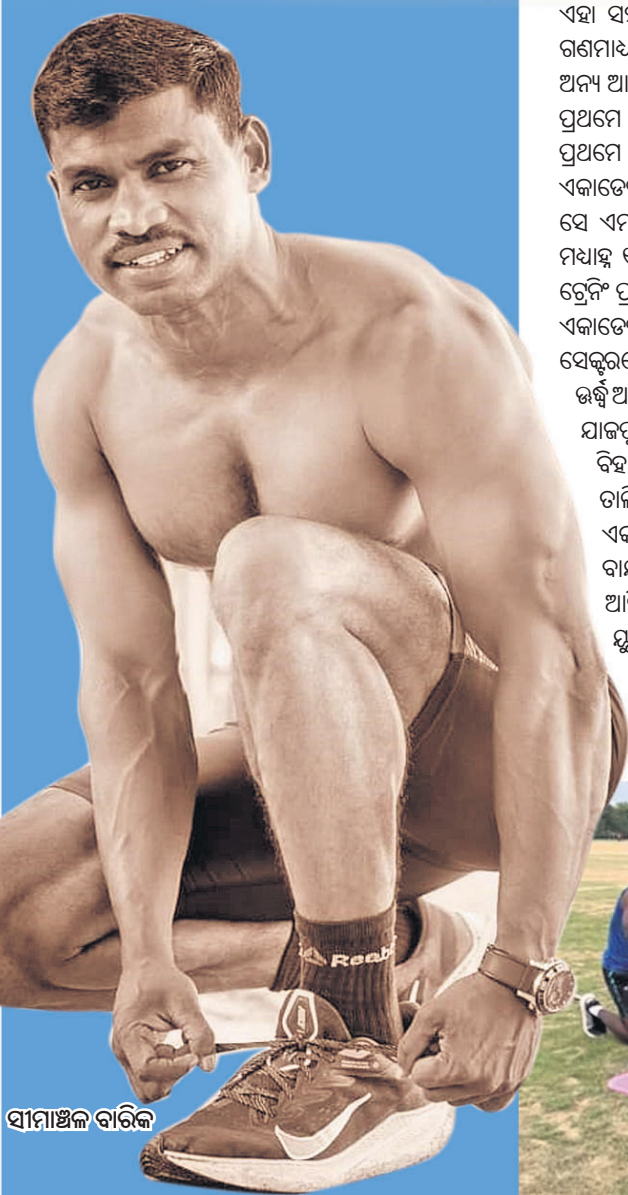

ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ

ଶିକ୍ଷ୍ୟର ସଫଳତାକୁ ହିଁ କେବଳ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ବୋଲି ମାନୁଥିବା ଗୁରୁମାନଙ୍କର କଥା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ...

ଗୁରୁ ସିଏ, ଯିଏ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ ବାଟ କଢ଼େଇ ନେବା ସହ ଛାତ୍ରକୁ ଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ନେବା ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି। ସେ ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଥିବା ଗୁରୁ। ଗୁରୁ କେବଳ ଗୁରୁ, ଯାହାଙ୍କ ଜୀବନଦର୍ଶନ କେବଳ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବା। ଏଠାରେ ସେମିତି କେତେଜଣ ଗୁରୁଙ୍କ କଥା ଯେଉଁମାନେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଦିନରାତି ଏକ କରି ଦେଇଛନ୍ତି। ବଦଳରେ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ବି ଲୋଡ଼ି ନାହାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା। ଶିକ୍ଷ୍ୟର ସଫଳତାକୁ ହିଁ କେବଳ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ବୋଲି ମାନୁଥିବା ଗୁରୁମାନଙ୍କର କଥା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ...

ସାମାଜିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରେ ସେନାରୁ ସେଲିବ୍ରିଟି: ଦେଶ ସେବା କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ସେ ପିଲାବେଳୁ। ଆଉ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବି ତାଙ୍କର ସାକାର ହୋଇଥିଲା। ଭାରତୀୟ ସେନା ବାହିନୀରେ ଜଣେ ଫିଜିକାଲ ଇନଷ୍ଟ୍ରକ୍ଟର ଭାବେ ୨୦ ବର୍ଷ ସେବା ଯୋଗାଇବା ପରେ ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ସେ ଅବସର ନିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅବସର ପରେ ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ବସିଯିବାର ମନ ନ ଥିଲା ତାଙ୍କର। ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଶେଷ ଜୀବନଯାଏ ଯେମିତି ଦେଶ ପାଇଁ କାମ କରିବେ। ଏମିତି ଭାବିବା ଭିତରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଲା, ଅନେକ ଯୁବତୀଯୁବକ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି। କାରଣ ସଠିକ୍ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ଅଭାବ ରହୁଛି। ଆଉ ସେଇ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ଦାୟିତ୍ୱ ସେ ନିଜେ ନେଇଗଲେ। ସେନାରୁ ନିଜେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତାକୁ ସେ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିଖାଇଲେ। ଇଏ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହରର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସେନା ହାବିଲଦାର ସାମାଜିକ ବାରିକ। ତାଙ୍କ ମତରେ ଦେଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଭାରତୀୟ ସେନାରେ ଯୋଗଦେଇ ଦେଶ ମାତୃକାର ସେବା କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ। ଅନ୍ୟପଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଦେଶରେ ବେକାରି ସମସ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ବେଳେ ଦକ୍ଷତା ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଯୁବତୀ ଯୁବକମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଅଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ଦିଗହରା ହେଉଛନ୍ତି। ଏହିସବୁକୁ ଆଖିରେ ରଖି ସେ ଗଠନ କଲେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଫିଜିକାଲ ଏକାଡେମୀ; ଯାହା ଏବେ କେବଳ ଆମ ରାଜ୍ୟ କି ଦେଶରେ ନୁହେଁ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା ହେଲାଣି। ଏହି

ସାମାଜିକ ବାରିକ

ତାଲିମ ସେକ୍ଟରରେ ସାମାଜିକ ମାଗଣାରେ ଫିଜିକାଲ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ଏହା ସହ ଏହି ତାଲିମ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ଭିତ୍ତି ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେ ଏହାକୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଯଥା ଯୁଟ୍ୟୁବ, ଫେସବୁକ୍ ଓ ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଶେୟାର କରି ଅନ୍ୟ ଆଶାୟୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ନ ହେଲେ ବି ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ଏହି ଏକାଡେମୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ। ପ୍ରଥମେ ସହରର ମାତ୍ର ୨୦ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଏକାଡେମୀର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଟ୍ୟୁବରେ ୧.୩ ମିଲିୟନ ଫଲୋଅର୍ସ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରତିଦିନ ସେ ଏମ୍ବେସିଜି ଖେଳପଡ଼ିଆରେ ସକାଳ ୫.୩୦ରୁ ୮.୩୦, ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୧ଟାରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ୧ ଓ ଅପରାହ୍ନ ୪.୩୦ରୁ ୬.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଫିଜିକାଲ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଫିଜିକାଲ ଏକାଡେମୀରେ ଭାରତୀୟ ସେନା, ଅଗ୍ନିଯୋଦ୍ଧା, ପୋଲିସ ସମେତ ଅନ୍ୟ ଡିଫେନ୍ସ ସେକ୍ଟରରେ ନିଯୁକ୍ତି ଆଶାୟୀ ଥିବା ୫୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଯୁବତୀ ଯୁବକ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଓ ୨୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅପରାହ୍ନ ବ୍ୟାଚରେ ତାଲିମ ନେଉଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଯାଜପୁର, ସମଲପୁର, ବରଗଡ଼, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସମେତ ବାହାର ରାଜ୍ୟ ଯେମିତି କି ବିହାର, ବନ୍ଧେ, ଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ସେନା ତାଲିମ ବାଦ୍ ମଧ୍ୟ ମାଗଣା ଷ୍ଟେଟଲେଭ୍ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି। ଏହି ଏକାଡେମୀରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୋଲିସ, ବିଏସ୍ଏଫ୍, ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନା, ସ୍ଥଳସେନା, ନୌବାହିନୀ, ଆସାମରାଇଫ୍ଟ୍ସ, ସିଆର୍ପିଏଫ୍ ଆଦିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୯ ଜଣ ଯୁବତୀ ଓ ଯୁବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇସାରିଲେଣି। ଯୁଟ୍ୟୁବ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ଗୋଲ୍ଡେନ ବଟମ ମିଳିସାରିଛି। କେବଳ ଚାକିରି ଆଶାୟୀ ଯୁବପିଢ଼ି ନୁହନ୍ତି, ଏବେ ବଳିଭଡ଼, ଟଳିଭଡ଼ ଜଗତର ବହୁ ସ୍ତର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫିଜିକାଲ ଫିଟନେସ୍ ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି। ବତୀଗୁଲ ମଟର ଚାଲୁ, ରୁପ୍ରମ ଫିଲ୍ମର ସ୍ତ୍ରିୟୁ ଡାଇରେକ୍ଟର ବୁପୁଲ କେ. ରାଓଙ୍କ,

ଏକଲବ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା

ଛାତ୍ରଙ୍କ ସହ ବିଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ବାଲାଦେଶୀ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହିଳା କ୍ରିକେଟର ଶେଖ ଅକ୍ତର ମେମ୍ବରା, ତାମିଲ ସୁପର ଷ୍ଟାର ରାମ ବୁଗାଟିଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମାଷ୍ଟର ସେମ୍ପରିପୁଦମନ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ପହଞ୍ଚି ଫିଟନେସ ଚାଲିମା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଏବେ ଏହି ଫିଟିକାଳ ଏକାଡେମୀରେ ଘୃଣିତାଶ୍ରମ ଜଣେ ପ୍ରଶିକ୍ଷାଥୀ ଅଛନ୍ତି। ସାମାଜିକଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଶକୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ଯବାନ ଦେବା।

‘ଭରସା’ ପାଲଟିଛି ସଫଳ ଭରସା: ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ୫ଟା ଭିତରେ ସେ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି ନିକୋ ପାର୍କରେ। ଠିକ୍ ସାଢ଼େ ୫ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ। ନିକୋ ପାର୍କରୁ ଗର୍ଭଗର୍ଭ ହାଉସ୍, ସେଠାରୁ ଏକି, ପୁଣି ଏକିରୁ ନିକୋ ପାର୍କକୁ ଦୌଡ଼। ପରେ ପରେ ଲଙ୍ଗଜମ୍ପ ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଯାହା ଚାଲେ ଟାପା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ୪୦ରୁ ୫୦ ଜଣ ପିଲା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଉଥାନ୍ତି। ଆଉ ଯିଏ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଥାନ୍ତି ସେ ହେଲେ ୭୦ ବର୍ଷୀୟ ଗୋପୀନାଥ ସେଠା। ୨୦୦୨ ମସିହାରୁ ସେ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗ ଓ ପୋଲିସବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଆଶାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ପାରିଶ୍ରମିକରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇଆସୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରେ ପ୍ରାୟ ୪୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପିଲା ଏବେ ଭାରତୀୟ ସେନାବିଭାଗ ସହ ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇସାରିଛନ୍ତି।

ଆରମ୍ଭରୁ ଗୋପୀନାଥଙ୍କର ଦୌଡ଼ିବାରେ ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ଫାଇନାଲ୍ ବିଭାଗରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଭାରତର ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମରେ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହାସହ ରାଜ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରତିଟି ମାରାଥନ୍ରେ ଭାଗ ନେଇ ପୁରସ୍କୃତ ହୁଅନ୍ତି। ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମ ଯାଇ ଦୌଡ଼ିବା ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ। ସେଠାକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଆଶାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ବି ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଆସନ୍ତି। ସେଇ ସମୟରେ ଗୋପୀନାଥ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଯେଉଁଥିରେ ୫୦୦୦ ମିଟର ଦୌଡ଼ ୧୬ଶହ ମିଟର ଦୌଡ଼, ଲଙ୍ଗଜମ୍ପ, ହାଲଜମ୍ପ, ଦଉଡ଼ି ଡିଆଁ, ବାଲିବସ୍ତା ବୋହିବା, ସାଇକେଲ ଚାଳନା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶାରୀରିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ରହିଥାଏ। ଏଇ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଥର ୨୦୦୨ ମସିହାରେ ୮୬ ଜଣ ସେନା ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତି। ଏହାପରେ ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ ହୁଏ ଯେ, ସେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇପାରିବେ। ଏହାପରେ ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ରେଲଫ୍ରେରେ ଲିଖିତରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାପରେ ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ହୃଦ୍‌ଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି। ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଖୁବ୍ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ି ଗୋପୀନାଥ। ହେଲେ ନିଷ୍ଠୁରି ନିଅନ୍ତି ଗୋଟିଏ ପୁଅ ସିନା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଗଲା, ଏବେ ହଜାର ହଜାର ପୁଅଙ୍କୁ ସେ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ସେଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କର ବିଧିବଦ୍ଧ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ; ଯାହାର ନାଁ ଦେଲେ ‘ଭରସା’। ତାଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଖାପାଖି ୧୦୦ଜଣ ପିଲା ନିଯୁକ୍ତି ପାଉଛନ୍ତି। ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ବୟସ ଯେମିତି ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ହାର ମାରିଛି। ଭୋର ୪ଟାରୁ ଉଠି ୫ଟା ସୁଦ୍ଧା ସେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି। ଆଗରୁ କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାହା ବନ୍ଦ ହେବାପରେ ଏବେ ନିକୋ ପାର୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ

ଦେଉଛନ୍ତି। ଏମିତି କୌଣସି ଦିନ ନାହିଁ ଯେଉଁଦିନ ସେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆସି ନାହାନ୍ତି। ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ବି ସେ ଆସନ୍ତି। ଗୋପୀନାଥ କୁହନ୍ତି, ଦେହ ଖରାପ ଗୋଟେ କ’ଣ, ପିଲାଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ଭିତରେ ଦେହ ଆପେ ଆପେ ଠିକ୍ ହୋଇଯାଏ। ତେଣୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବନ୍ଦ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନି। ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିରକୁ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଶା ବାହାରର ପିଲା ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ କାହାରିଠାରୁ କେବେ ଟଙ୍କାଟିଏ ବି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ଗୁରୁତ୍ୱୋତ୍ତମାତ୍ମକ, ଏକଲବ୍ୟ, ଗୌରୀଶଙ୍କର ପରି ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇଥିବାବେଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ବରପୁତ୍ର ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ତେବେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଇଚ୍ଛା ଜୀବନର ଶେଷଯାଏ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଥିବେ।

ସଫଳତା ରାସ୍ତାରେ ଏକଲବ୍ୟ : ସେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଗାଁକୁ ଆଉ ଗାଁର ପିଲାମାନଙ୍କୁ। ସେଇଥିପାଇଁ ନିଜ ଗାଁର ଶିକ୍ଷିତ ମୁଦକମାନେ ବେକାର ହୋଇ ବୁଲିବା, ତାସ ଖେଳିବା ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କୁ ଜମା ଭଲ ଲାଗୁ ନ ଥିଲା। ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଚାକିରି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରି ବାରମ୍ବାର ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାରେ ପକାଇଥିଲା। ଭାବୁଥିଲେ କ’ଣ କରିପାରିବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ଏହି ଭାବନା ରୂପ ନେଇଥିଲା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ‘ଏକଲବ୍ୟ’ ରୂପରେ। ଯେଉଁଠୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏବେ ପିଲାମାନେ ଭାରତୀୟ ସେନା ଓ ପୋଲିସର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ। ଆଉ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଏହି ଏକଲବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଢ଼ିଉଠିଛି। ସେ ହେଲେ ବିଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା। ଘର କଟକ ଜିଲା ନରସିଂହପୁର ବ୍ଲକର ନରସିଂହପୁର ଗାଁରେ। ସମାଜ ସେବାରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ବିଜୟଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଏହି ଏକଲବ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ୨୦୧୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୨ତାରିଖରେ। ୫୦ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼ା ହୋଇଥିଲା ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ। ବିଶେଷକରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବା ପୋଲିସବିଭାଗରେ ଚାକିରି କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିବା ମୁଦକମୁଦକମାନେ ହିଁ ଏଠାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି। ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଟ୍ରେନିଂ ପୂର୍ବରୁ ଟ୍ରାକିଂ, ବୁଟ ଆଦି ଦିଆଯାଏ। ଶାରୀରିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସହିତ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେନିଂ ଦିଆଯାଏ। ଶାରୀରିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ଖେଳ ଶିକ୍ଷକ ଥିବାବେଳେ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଚାରିଜଣ ଶିକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି। ନରସିଂହପୁରର ବଡ଼ପଡ଼ିଆ ଠାରେ ସକାଳ ୬ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ। ସକାଳ ୬ଟାରୁ ୮ଟା ଯାଏ ଶାରୀରିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଉ ୯ରୁ ୧୧ଟା ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଆଯାଏ। ନରସିଂହପୁରର ତୁଟା ନୟାଗଡ଼, ଅନୁଗୋଳ, ଡେଙ୍କାନାଳ ଓ କଟକ ଆଦିରୁ ପିଲାମାନେ ଏଠାକୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହି ଏକଲବ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ୨୦୧୮ରୁ ୧୯ ମଧ୍ୟରେ ୨୩ ଜଣ ଛାତ୍ର ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗ ଓ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ଅନିଲ ଅତିବୁଦ୍ଧି। ଅନିଲଙ୍କର ଖୁବ୍ ଛୋଟବେଳୁ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ କାମ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା। ଛୋଟ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ। ଘରେ ମା’ ଓ ସାନଭଉଣୀ। ମୁକ୍ତମତ୍ତପ୍ରଥମ

ବର୍ଷରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ସେ ଏକଲବ୍ୟକୁ ଆସିଥିଲେ। ଏବେ ସେ ପାକିସ୍ତାନ ବର୍ତ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ। ସେ କୁହନ୍ତି, ‘ଆଜି ଯୁଁ ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିଛି ବିଜୟ ସାରଙ୍କ ଯୋଗୁଁ। ଅନିଲଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଲବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବିଜୟ ସାରଙ୍କ ପାଖେ ରଖି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଜୟ ପଣ୍ଡା କୁହନ୍ତି, ‘ମୋର ଏକମାତ୍ର ଇଚ୍ଛା କେମିତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଫଳତା ପାଆନ୍ତୁ ଏକଲବ୍ୟର ପିଲାମାନେ। ଏଇ ନିକଟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ପୋଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସମ୍ପ୍ରୀତ ପଣ୍ଡା ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ। ମୋର ଇଚ୍ଛା ୫୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏକଲବ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ପାଞ୍ଚଶହ ଛାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ।

ଏଠି ଗୁରୁ ସାଜିଛନ୍ତି ଯବାନ: ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲା ଖଇରା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ଲକର ଆଶାୟୀ ମୁଦକ ମୁଦକମାନେ କିଭଳି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବେ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଖଇରା ଅଞ୍ଚଳରେ ୨୦୨୧ ଜାନୁୟାରୀ ୨୬ତାରିଖରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା କଳିଙ୍ଗ ଉତ୍କଳ ଡିଫେନ୍ସ ଏକାଡେମୀ। ସେନାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କେତେକ ଯବାନ ଖଇରା ବ୍ଲକର ନୟାଖଣ୍ଡି ସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ତାଲିମ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଅଦଳବଦଳ କରି ଛୁଟିରେ ଘରକୁ ଆସି ସେମାନେ ଏହି ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି। ଏଠାରେ ସେମାନେ ଲିଖିତ, ଶାରୀରିକ ଓ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ୬୦ରୁ ଅଧିକ ମୁଦକ ମୁଦକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଉଛନ୍ତି। କରୋନା ମହାମାରୀ ଯୋଗୁଁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା କଟକଣା ସତ୍ତ୍ୱେ ଷ୍ଟାଫ ସିଲେକ୍ସନରେ ୨ଜଣ ମୁଦକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଶେଷ ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ ପାଇଁ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଶାରୀରିକ ପରୀକ୍ଷା ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ପ୍ରଥମେ ୪ଜଣ ଯବାନ ଓ ୨ଜଣ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷିତ ମୁଦକ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୧ ଯବାନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିନା ପାରିଶ୍ରମିକରେ କରୁଛନ୍ତି। କେବଳ ଯବାନ ନୁହନ୍ତି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସଂଗଠନକୁ ମଜୁରୁତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ସଂଗଠନକୁ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଅଧୀନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୀତିମାଞ୍ଜରୀ ମହାନ୍ତି, ମଧୁସୂଦନ ବିହାରୀ, ଜୟନ୍ତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର ଏବଂ ବାରିପଦା ଭଳି ସୁଦୂର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଶିକ୍ଷିତ ମୁଦକ ମୁଦକମାନେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇ ଖଇରାରେ ଆସି ତାଲିମ ନେଉଛନ୍ତି। ଅଗ୍ନିବୀର ଯୋଜନାରେ ଆଗାମୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅତିକମରେ ୪୦ଜଣ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ବୋଲି ତାଲିମ ଦେଉଥିବା ଏହି ଯବାନମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ସଫଳତା।

— ରୋକାଲିନ୍ ମହାନ୍ତି
ତତ୍ତ୍ୱଗ୍ନୀ ନାହାକ, ଉତ୍କଳବନ୍ଧୁ ପଣ୍ଡା

ଉତ୍କଳ ଡିଫେନ୍ସ ଏକାଡେମୀରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ

ଗୋପୀନାଥ ସେଠା

ଓଟରପୁଷ୍ ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍

*** ପ୍ଲିସ-ପ୍ଲସ:** ଏହି ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ଯେମିତି କମ୍ପର୍ଟେବୁଲ ସେମିତି ଲାଙ୍ଗଲାଇଂ। ଆଉ ଓଟରପୁଷ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଯେଉଁଠି ଗଲେ ବି ଏହାକୁ ଆରାମରେ ପିନ୍ଧିପାରିବେ। ଏହାର ଅନେକ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଡିଜାଇନ୍ ଅଛି, ଯାହା ପାଦକୁ ସୁନ୍ଦର ଲୁକ୍ ବି ଦେଇଥାଏ। ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଏହି ଷ୍ଟାଇଲର ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ଆରାମରେ ପିନ୍ଧାଯାଇପାରେ। ଖାସ୍‌କରି ସର୍ଟ୍ କିମ୍ବା ଜିନ୍ ସହ ଏହାକୁ ପେୟାର କଲେ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

*** କ୍ରକ୍ସ:** ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ପାଦକୁ ବେଶ୍ ହାଲୁକା ଲାଗିଥାଏ। ତା'ଛଡ଼ା ଏଥିରେ ଥିବା କଣା କଣା ଡିଜାଇନ୍ ଯୋଗୁ ପାଦରେ ପବନ ବାଜିବାରେ ସହଜ ହୋଇଥାଏ। ଫଳରେ ଏହି ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ଓଦା ହୋଇଗଲେ ବି ଶୀଘ୍ର ଶୁଖିଯାଏ। ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ।

*** ଫ୍ଲୋର୍ସ:** ଅଲଗାଲଗ୍ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ଏହି ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍। ଏହାର ଡିଜାଇନ୍ ଏଭଲି ହୋଇଥାଏ ଯେ, ତାହାକୁ ଓଦା ରାସ୍ତାରେ ପିନ୍ଧି ଚାଲିଲେ ବି ପାଦ ସହଜରେ ସ୍ଲିପ୍ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହା ପାଦରୁ ବାରମ୍ବାର ବାହାରି ଯାଇ ନ ଥାଏ।

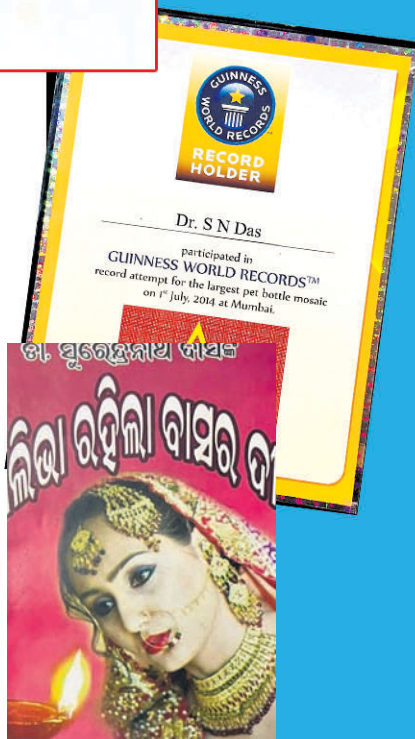
*** ଗମ୍ବୁଟ୍:** ଏହି ବୁଟ୍ ଲମ୍ବା ପ୍ରାୟତଃ ଆଣ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ। ଫଳରେ ବର୍ଷାଦିନେ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ପାଦ ସହଜରେ ଓଦା ହୁଏନାହିଁ। ତା'ଛଡ଼ା ଏହା ଲାଙ୍ଗ ଲାଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ। ଏହି ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ।

*** ଜେଲି ସୁ:** ସ୍ୱଚ୍ଛ ପିଭିସି ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଜେଲି ସୁ ବର୍ଷାଦିନେ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଅପ୍ସନ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଭଲ ଲାଷ୍ଟି ବି କରିଥାଏ। ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଡିଜାଇନ୍‌ରେ ଆସୁଥିବା ଏହି ଜେଲି ସୁ କୁ ଯେ କୌଣସି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ମଧ୍ୟ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିନ୍ଧାଯାଇପାରେ।

ଡିଜାଇନର ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ପିନ୍ଧିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପସନ୍ଦ। ପୋଷାକ ଅନୁସାରେ ବି ଅନେକେ ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ହେଲେ ଏମିତି ଫୁଟଫ୍ଲୋର୍ ପସନ୍ଦ କରିବା ଭଲ, ଯାହା ଷ୍ଟାଇଲିସ୍ ଲାଗିବା ସହ ଅଦିନିଆ ବର୍ଷା ବା କୌଣସି କାରଣରୁ ଓଦା ହୋଇଗଲେ ବି ଯେମିତି ଖରାପ ହେବ ନାହିଁ...

ସେବାରୁ ମିଳୁଛି ସନ୍ତୋଷ

ତିକିଆରେ ରୋଗୀମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମୋ ପ୍ରତି ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ଏମିତିରେ ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ମତେ ବେଶି ଆନନ୍ଦ ମିଳୁଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ମତେ ‘ବୁରୁ’ ଡାକତର (ଡାକ ନାମ) ଭାବେ ଲୋକେ ଚିହ୍ନିଲେ । ରୋଗୀସେବାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଯୋଗୁ ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ସମ୍ମାନିତ ଓ ସମର୍ଥନ ହେଲା । ଏପରିକି କେତେକ ଚିକିତ୍ସା ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭ୍ୟ ହେଲି । ସର୍ବଭାରତୀୟ ମେଡିକାଲ ଆସୋସିଏଶନର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ ରହିଲି । ୨୦୧୪/୧୮ମସିହାରେ ଗିନିଜ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଜଣେ ଆଲୋଚକ ଭାବେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛି । ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ପୁରରେ ମିଲେନିୟମ ଆଫ୍ଟର୍, ହଲ ଅଫ ଫେମ ଆଫ୍ଟର୍, କୋଭିଡ ଫ୍ଲୋର ଆଫ୍ଟର୍, ଏମିନେଣ୍ଟ ଫିଜିସିଆନ ଆଫ୍ଟର୍, ଇଟାଲିର ସେବୋଗା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ମାନଜନକ ପିଏଚଡି ଆଫ୍ଟର୍, ଭାରତୀୟ ଗୌରବ ଓ ଭାରତୀୟ ଜ୍ୟୋତି ଆଫ୍ଟର୍, ଜୀବନ ବ୍ୟାପୀ ଡାକ୍ତରୀ ସେବା ପାଇଁ ସର୍ବଭାରତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ ପକ୍ଷରୁ ଆଫ୍ଟର୍ ମିଳିସାରିଛି । ସାରଳା ପ୍ରତିଭାସମ୍ମାନ, ମକରପ୍ରତିଭା ଆଦି ଅନେକ ସମ୍ମାନ ମିଳିପାରିଛି । ଚିକିତ୍ସା ସେବା ସହିତ ଲୋକପ୍ରିୟତାଭାବେ ଗାଁରେ ଲୋକଙ୍କ ସୁଖସୁଖରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଥିବାରୁ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଡାକ୍ତରୀ ସେବା ଜାରି ରଖିବା ସହିତ ନାଟକ, ସଂଗୀତ ସାଧନା ଜାରି ରହିଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମରେ ଆୟୋଜିତ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦେଇଥାଏ । ପ୍ରାୟ ୫୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାଟକ ରଚନା କରିଥିବା ବେଳେ ପ୍ରାୟ ୩୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାଟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଓ ସଂଗୀତ ସଂଯୋଜନା କରିଛି । ରଚିତ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ ‘ସେରକ ପୂରିଲା, ମାଣକ ପୂରିଲା,’ ‘ଭୁଲ ହୋଇଗଲା ତତେ ଭଲପାଇ’ ‘ଅଲିଭା ରହିଲା ବାସର ଦାପ’, ‘ରତିକନ୍ୟାର ଇତିହାସ’, ‘ଏଠି ଭଲପାଇବା ପାପ’, ‘କୋଉଠୁ ଶିଖୁଲୁ ତୁ ଏତେ କଥା’, ‘ବିଧବା ମଥାରେ ପାଟ ପଗଟ’, ‘ଭାଗ୍ୟଯେବେ ସାଜେ ଭଗାରି ତାର’ ଏମିତି ଏକାଧିକ ନାଟକ ଆଖପାଖ ଗାଁର ଯାତ୍ରା ମଞ୍ଚରେ ଅଭିନୀତ ହୋଇ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଛି । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଶୈକ୍ଷିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ନିଃଶୁଳ୍କ ବିଦ୍ୟାଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ସ୍ଥାନୀୟ କିଛି ଶିକ୍ଷାପ୍ରେମୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ସହ ‘ଜ୍ଞାନାଲୋକ’ ଆପ ଜରିଆରେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାଇସ୍କୁଲ ପରୀକ୍ଷାରେ ସର୍ବାଧିକ ନମ୍ବର ରଖୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ସହ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରେରଣା ମିଳିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ରକ୍ତଦାନ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିମଳ ଉପରେ ମାଗଣା ସେବା ଶିବିର ଆୟୋଜନ କରାଇ ଜନସଚେତନତା କରିଥାଏ । ପରିବାରରେ ମୋର ୨ପୁଅ, ବୋହୂ ଓ ପଢୁଆ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାମାଜିକକର୍ମୀ ଓ ଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ ପ୍ରାୟ ୪୨ବର୍ଷ ଧରି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ରହୁଥିବାରୁ ଆତ୍ମ ସନ୍ତୋଷ ମିଳିପାଉଛି । ବିଶେଷକରି ମ୍ୟାଲେରିଆ ଚିକିତ୍ସାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଗିନିଜ ଫ୍ଲୋର ରେକର୍ଡସରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ।

—ବନବିହାରୀ
ଫଟୋ—ପ୍ରଦାସ

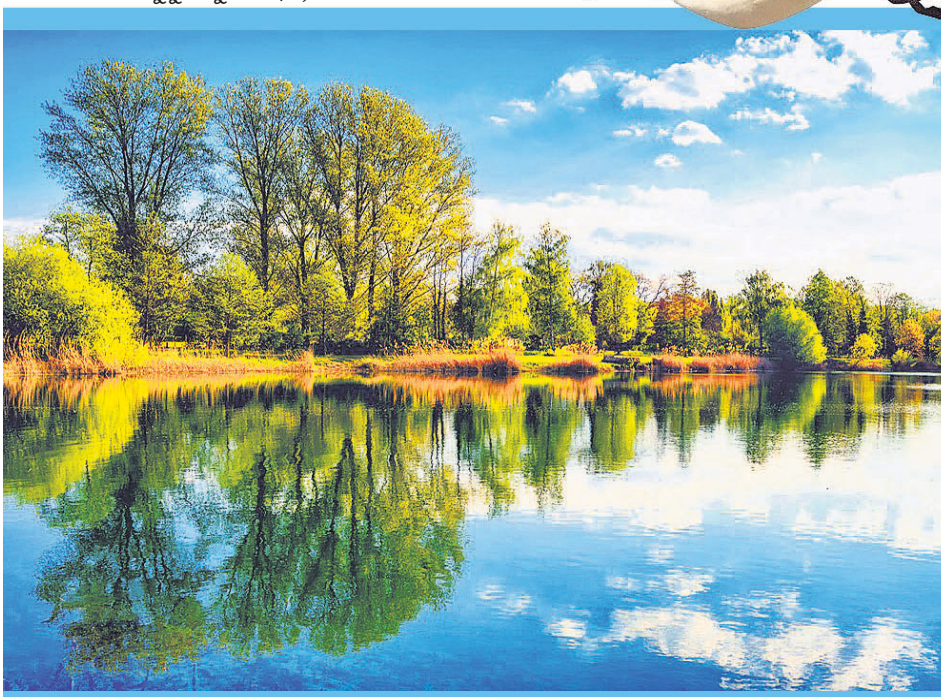
ସରକାରୀ ଚାକିରିପ୍ରତି ମନ ନ ବଳାଇ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକଭାବେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ସହିତ ସମାଜସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ସେ ନିୟୋଜିତ ରହିଥାନ୍ତି । କେବଳ ସେ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ନାଟ୍ୟକାର, ଗାୟକ, ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଓ ସମାଜସେବୀ । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ମିଳିଛି ବହୁ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର । ସେ ହେଲେ ଡାକ୍ତର ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାସ । ଜନ୍ମ ୧୭୧୧୧୯୫୨ରେ ପିତା-ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ, ମାତା ଶଶିରେଖା । ଘର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ବାଣପୁର ବ୍ଲକ ଆନ୍ଧ୍ରପୁର ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ତୋଟା ଗ୍ରାମରେ । ସେ କୁହନ୍ତି, ମା’ ବାପାଙ୍କର ଯୁଁ ସାନପୁଅ । ମୋର ପ୍ରାଥମିକ ପାଠପଢ଼ା ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ହୋଇଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ଗମ୍ଭୀରିପୁଣ୍ଡା ଯୁଦ୍ଧି ସ୍କୁଲ ଏବଂ ପତିତପାବନ ବାଣୀମନ୍ଦିର ଗମ୍ଭୀରୀପୁଣ୍ଡାରେ ଏକାଦଶ ଏବଂ ବାଣପୁର ଗୋଦାବରୀଶ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ +୨ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ାସାରି ବ୍ରହ୍ମପୁର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏମ୍ବିବିଏସ୍ ପଢ଼ିଲି । ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଏମ୍ବିବିଏସ୍ ଶିକ୍ଷାରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲି । କୋଲକାତାରେ ଏମଡି କଲି । ପିଏଚ.ଡି ଆଇ.ବି.ଏ.ଏମ୍ ଓପନ ଇଣ୍ଡରନ୍ୟାଶନାଲ ୟୁନିଭର୍ସିଟିରେ । ଡିଏସ୍ସି, ଏବଂ ପିଏଚ.ଡି ହନରାରି ସେବୋଗା ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଇଟାଲି । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ଭାଇ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବାରୁ ବାପାମାଆ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୁଁ ବି ଦେଶ ପାଇଁ କିଛି କରେ । ସେତେବେଳେ ବାଣପୁର ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ଗାଁରେ କ୍ୱର, ଝାଡ଼ା, ବାନ୍ତି ଅନେକ ସମୟରେ ଲାଗି ରହୁଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ କିଛି କରିବାର ଚିନ୍ତା ମନକୁ ଘାରିଲା । ଫଳରେ ତୋଟା ଗ୍ରାମ ନିକଟସ୍ଥ ଗମ୍ଭୀରିପୁଣ୍ଡାଠାରେ ଏକ କ୍ଲିନିକ ଖୋଲି ନିଃଶୁଳ୍କରେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ମୋ

କାବ୍ୟର ପୃଥକୀ

-ମନୁଆ ଦାସ

ଦିନ ଦିନ ଚିହ୍ନାର ଛାତି ଉଡ଼ିଗଲେ ପଲେ କୁଆ
 ମେଘ ଥିଲା ରାଗି, ରଞ୍ଜକରେ ଭରା
 ଅନିଶାରେ ଭାରି ମାତି, ଥୁଣ୍ଡା ଶାଖା ଆଖି
 ଓଦା ପବନରେ ଥିଲା ମଲା ଶିଶୁ ଆତଙ୍କ
 କାନ୍ଦୁରା ସଞ୍ଜର ନିଛାଟିଆ ପାଉଁଶ ଝରା
 ଦାରୁଣ ନିସ୍ତକ୍ଷତାରେ ଛିଡ଼ିପଡୁଥିଲା ସମୟ
 ଭଙ୍ଗାଭୁଙ୍ଗା ଆଇନାରୁ ଝରୁଥିଲା ଭୀଷଣ ରାତି
 ସ୍ଵପ୍ନର ମଶାଣିରେ ଜଳୁଥିଲା ଦିଗବଳୟ
 ବୁଡ଼ି ମେଲାଣିରେ ଡୁବିଗଲା କାନ୍ଦଣାର ବତୀ
 ଯାହା ଯାହା ଯାଉଥିଲା ଲିଭି, ମରୁଥିଲା
 ନିଃସ୍ଵତାର ଜଡ଼ ଚାହାଣିରେ ନଫେରିଲା
 ଗୃହ ଯୁଦ୍ଧ, ସୀମା ଦୁର୍ଦ୍ଦ, ଧୂସର ସୂକ୍ଷ୍ମ
 ପ୍ରତିପତ୍ତି ବିପ୍ଳାବରେ କିଏ କ୍ଷମତା ମଳ
 କିଏ ବଳି ପଡ଼ିଲା, କିଏ ବଳି ପକାଇଲା
 ମଣିଷ ନା ଦେଶ ନା ବିଭାଜିତ ବିଶ୍ଵ।

-ପୁରୁଣା ଭୁବନେଶ୍ଵର, ମୋ: ୯୭୭୭୯୭୫୩୨୦

କୁହୁକ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ

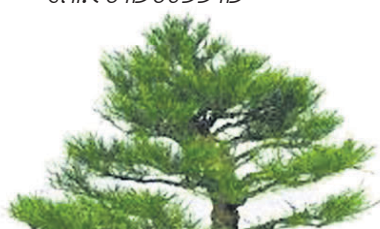
-ସୌଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ମହାରଣା

ନିଷ୍ଠ ଗ୍ରହ ଓ ନକ୍ଷତ୍ରର
 ଧୂସାବଶେଷକୁ
 କୌଶଳରେ ସାଉଁଟି ଆଣିଥିବା
 ମୋହିତ ରଙ୍ଗଙ୍କ ନିଆରା ଉତ୍ସବ
 ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ପ୍ରିୟତ ଛାୟାଦୃଶ୍ୟ।
 ରାତିର କୋମଳ ଆୟୁଷର ଗ୍ରନ୍ଥରେ
 କଳା ପୁଲର ଅଜଣା ମହକ
 ଦିନର ମରୁବାଲିର ଆତିଥ୍ୟରେ
 ନାଗଫେଣୀ ହିଁ ଉପଭୋଗ କରେ
 ଅଜବ ତାତିର ମଧୁର ତହକ।

ଫଟା ମାଟିର ଭିଜା ଭିଜା ଲୋଭନୀୟ ମହକ ବି
 ଛତପତ ଆକାଶର ଆଦିମ ଉଲଗ୍ନତାରେ
 ପାଗଳ
 ସୂର୍ଯ୍ୟର ସହରରେ କେରାଏ ଦୁବଘାସର
 ବିଚିତ୍ର ଦ୍ରୋହ ଓ ଦାହ ଭିତରେ
 ପ୍ରତିଧ୍ଵନିତ ସବୁଜିମାର ସ୍ଵୋଗାନ୍ ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଅଶରୀରୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ
 ରହସ୍ୟାବୃତ ଧ୍ଵନିକୁ ସଞ୍ଜାତ
 ଆକାଶର କୁହୁକ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ
 ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ନୃତ୍ୟର ଅପୂର୍ବ ସଙ୍ଗୀତ।

-ଭାରତୀ ଭବନ, ଶିବମ୍ କଲୋନୀ, ଆୟକର ଭବନ ପଛ, ସମ୍ବଲପୁର ମୋ: ୯୪୩୭୪୫୭୭୩୭

ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ପାଟଳ ଆକାଶ ପାଲଟେ
 ଏକମାତ୍ର ସେତୁର ରୂପକଳ୍ପ
 ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଦିନର ଦଂଶନ ସହ
 ରାତିର ମିଠା ସ୍ଵପ୍ନର ଶିହରଣ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଏକ ଅନବଦ୍ୟ ଡେଲିଟିଭ୍
 ରଙ୍ଗର ଉତ୍ସବରେ ମାତୁ ମାତୁ
 ବୋହେମିଆନ୍ ଶବ୍ଦଙ୍କ ଗହଳିରେ
 ନିଖୋଜ୍ ତନ୍ତ୍ରକରର ଏକମାତ୍ର
 ନୀରବ କୋଳାହଳର ଅପୂର୍ବ ଅସ୍ତ୍ର।

ବ୍ୟାବହାରିକ ଜ୍ଞାନ

-ଅଲେଖଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ପୁରାଣ ଯୁଗର କଥାଟିଏ। ଜଣେ ମହାଜ୍ଞାନୀ ରଖିଥା'ନ୍ତି। ନିଜର ଆଶ୍ରମ ସନ୍ନିକଟ ବାତାବରଣକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଶାନ୍ତ ଓ ସୁନ୍ଦର ରଖିଥା'ନ୍ତି। ତଥାପି ବ୍ୟାଧିମାନେ ଆସି ସେଠାରେ ଜାଲ ବିଛେଇ କୌଶଳରେ ଶୁଆମାନଙ୍କୁ ଧରିନିଅନ୍ତି। ଏହା ଦେଖି ରକ୍ଷି ଖୁବ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଥରେ ସେ ଭାବିଲେ ବିଚରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଶୁଆଗୁଡ଼ିକ ଅଜ୍ଞତା ହେତୁ ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି ସିନା! ସେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛିବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନେ ହୁଏତ ଆଉ ବିପଦରେ ପଡ଼ନ୍ତେନି। ଏହା ଭାବି ସେ ଶୁଆମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଘୋଷି ମନେ ରଖ, ଶିକାରୀ ଆସିବ, ଖୁଦ ବୁଣିବ, ଜାଲ ବିଛେଇବ ଏବଂ ଖୁଦ ଖାଇଲେ ଆମେ ଜାଲରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ପଡ଼ିବୁ, ତେଣୁ ଖୁଦ ଖାଇବୁ ନାହିଁ"। ଶୁଆମାନେ ସେ କଥାକୁ ଘୋଷି ପାଣି କରିଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଅଜ୍ଞ ଥା'ନ୍ତି। ଥରେ ଶିକାରୀ ଆସି ଖୁଦ ବୁଣି ଜାଲ ପାତି ଦେଲା। ଶୁଆମାନେ ଖୁଦ ଦେଖି ଖାଇବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ। କିନ୍ତୁ ରକ୍ଷିଙ୍କର ଉପଦେଶକୁ କହୁଥା'ନ୍ତି, "ଶିକାରୀ ଆସିବ, ଖୁଦ ବୁଣିବ, ଜାଲ ବିଛେଇବ ଏବଂ ଖୁଦ ଖାଇଲେ ଆମେ ଜାଲରେ ବନ୍ଧା ହୋଇପଡ଼ିବୁ, ତେଣୁ ଖୁଦ ଖାଇବୁ ନାହିଁ"। ଏକଥା କହି କହି ଶିକାରୀର ଜାଲରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଗଲେ। ଏପରିକି ଜାଲ ସହ ଶିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲାବେଳେ ବି ସେହି ଉପଦେଶକୁ ମନେପକେଇ ଗାଉଥାନ୍ତି। କ୍ରିୟାବିହୀନ ଜ୍ଞାନ କିପରି ମୂଲ୍ୟହୀନ ଆଖ୍ୟାୟି କାଟି ତା'ର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ।

-ସାରଦାଶ୍ରୀ, ୯୦୪, ଶାସ୍ତ୍ରୀନଗର, ୟୁନିଟ-୪, ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୋ: ୯୪୩୮୮୭୭୩୮୮୮

ଦେହୀ

-ଦୀପ୍ତିମୟୀ ପ୍ରଧାନ

ମୋ ଆତ୍ମାରେ
 କୋରକିତ ଜୀବନସାସ!
 ମୋ ଧୂତିରେ
 ସଂଦୀପିତ ସଂଶୟ।
 ମୋ ଦେହଳୀରେ
 କୁସୁମିତ ପ୍ରେମ।
 ଆଖି କୋଣରେ
 ଅତିପ୍ରିୟ ଦଶମାୟା ରୂପ।
 ବିଶ୍ଵ ସ୍ଵାତମୁଠାରେ
 ସମଗ୍ର ଶୂନ୍ୟତା
 କୋହଭିଜା କଳ୍ପଳରେ
 କାହାକୁ ଆକୃଷ୍ଟି ତଥାପି।
 କୋହକୁ,

କଳ୍ପଳକୁ,
 ତୁମକୁ
 ନା' ନିଜକୁ, ନିଜ କପାଳରେ।
 ଯେତେ ଆଙ୍କିଲେ ବି
 ଅନଳିତ।
 କୋଉଥିରେ ଆଙ୍କିହେବ ତୁମେ ?
 ସୀମନ୍ତ ସିନ୍ଦୂର ! ନା'
 ଅଧର ?
 ସବୁ ଅନୁଭବ ତ'
 ତଥାପି ଅନୁଭାବିତ, ଚିରବିଶ୍ଵ।

-ମାର୍ପିଟ୍ ଇଂ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ସାହୁ ରକ୍ଷିବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୋ: ୭୯୭୮୧୯୭୨୦୮

ଆମୀରଙ୍କ ସର୍ତ୍ତ ଦ୍ରେକ୍

ବିଲିଉଡର ମିଷ୍ଟର ପରଫେକ୍ଟନିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଆମୀର ଖାଁଙ୍କ ମନ ଏବେ ଭଲ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେଉଁ ଫିଲ୍ମର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ସେ ଆଶା ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତାହା ଆଶାନ୍ୱରୁପ ବିକଳନେତ୍ର କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ପୁଣି ସେହି ଫିଲ୍ମକୁ ନେଇ ଅନେକ ନେଗେଟିଭ ଆଲୋଚନା ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିଥିଲା। ତେଣୁ ଏପରି ଘଟଣାକୁ ମନରୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାସୋରି ଦେବାକୁ ସେ ସର୍ତ୍ତ ଦ୍ରେକ୍ ନେଇ ମାଲିକ୍ ଫ୍ରେସ କରିବାକୁ ଯିବେ। ଫେରିବା ପରେ ନୂଆ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ। ଏ ନେଇ ଆମୀର କହନ୍ତି, 'ଯାହା ଘଟିଗଲା ତାହାକୁ ମୁଁ ଆଉ ରୋମାନ୍ସ କରିବାକୁ ଚାହେଁନା। କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା କଲେ ମନ ଭିତରେ କୁହୁକୁ ଥିବା ଦୁଃଖ ଆହୁରି ବଢ଼ିବ। ଏବେ ମୁଁ ମୋ ଆଗାମୀ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି। ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ଦିନ ଆର୍କ୍ସରୁ ଦ୍ରେକ୍ ନେବି। ମାଲିକ୍ ଫ୍ରେସ୍ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ନୂଆ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବି। ଏବେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ନୂଆ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ହେଉଛି ଏକ ଷ୍ଟୋରୀଭିଜି ସିନେମା, ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବେ 'ଶୁଭ ମଙ୍ଗଲ୍ ସାବଧାନ'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆର୍.ଏସ. ପ୍ରସନ୍ନ।

ଆମୀର

କିଆରା

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀରୁ ଅଭିନେତ୍ରୀ

କିଆରା ଆଡ଼଼଼ାନୀ ଅଭିନୟକୁ କ୍ୟାରିୟର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ଜାଣନ୍ତି ? ବୟେସ୍ଥିତ ଏକ ପ୍ଲେ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିଲେ। ଏହାବ୍ୟତୀତ ସେ ନିଜେ ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ ମାତ୍ର କମ୍ପାନିକେଶନରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ହେଲେ ସାମ୍ବିଦିକତା ଆଡ଼କୁ ତାଙ୍କର ମନ ବଳି ନ ଥିଲା। ଏ ନେଇ କିଆରା କହନ୍ତି, 'ମାତ୍ର କମ୍ପାନିକେଶନରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିବା ପରେ ସାମ୍ବିଦିକତା ଆଡ଼କୁ ମୋର ମନ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମୋର ମା' ଏକ ପ୍ଲେ ସ୍କୁଲରେ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ

କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ମୋତେ ସେହି ସ୍କୁଲରେ କିଛି ଦିନ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା। ଆଉ ଏବେ ସେ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ଭାରି ଖୁସି ଲାଗେ। ଛୋଟ ଫିଲ୍ମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହ ହସଖୁସିରେ ମାଡ଼ିବା-ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ମନରେ ସତେକ ହୋଇ ରହିଛି। ଅଭିନୟ ସହ କଡ଼ିତ ହେବା ପରେ ମୁଁ ସେହି ଲାଇନରୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ନେଇଥିଲି।' କିଆରାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନାମ ଥିଲା ଆଲିୟା ଆଡ଼଼଼ାନୀ। ହେଲେ ସେ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପରେ ନିଜ ନାମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କିଆରା ରଖିଥିଲେ।

ରିଲିଜ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ 'ପ୍ରସ୍ଥାନମ୍'

ଏକ ଭିନ୍ନଧରଣର କାହାଣୀକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'ପ୍ରସ୍ଥାନମ୍'। ଏଥିରେ ଲଭ୍, ଇମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଡ୍ରାମା, ଆକ୍ସନର ଚତକା ରହିଛି। ଫିଲ୍ମଟି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଚିତ୍ରର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି 'ଗାଗେଟ'ରୁ ଓଲଟରେ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଅମ୍ମାନ। ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ସହ ସ୍ତ୍ରୀ ସେୟାର କରୁଛି ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାଣିଗ୍ରାହୀ। ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ରାଜା ଡି'। ପୂର୍ବରୁ ବେଶ୍ କେତୋଟି ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଆଲବମ୍‌ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିବା ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯୋଡ଼ି ଅସାଦ୍-

ନିଜାମ ଏହାର ସ୍ୱର ସଂଯୋଜନା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ତତ୍ତ୍ୱ ନାୟକ ଏବଂ କୁମାରଶ୍ରୀ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କଣ୍ଠଦାନ କରିଛନ୍ତି ହୁମାୟ୍ ସାଗର, ଅସାଦ୍ ନିଜାମ, କୁଲଦୀପ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଅସୀମା ପଣ୍ଡା, ନେହା ନାହାରିକା କର ଏବଂ ଆର୍.ଏସ୍. କୁମାର। ଏ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ସମୟରେ ପ୍ରତିଟି ଦିନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି। କାହାଣୀ, ଉପସ୍ଥାପନା ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ବୋଲି ଆଶା ରହିଛି।' ଏହାର କାଷ୍ଟିଂରେ ବନ୍ଧୁ ଆର୍ ସାମଲ, ମନୋଜ ମିଶ୍ର, ଉଷସୀ ମିଶ୍ର ଓ ପାର୍ଥସାରଥ୍ ରାୟ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ବାଣୀ

ମଣି ରତ୍ନମ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା

ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା ରାୟଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମୁହଁରେ ଏବେ ଜଣକଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା। ସେ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ଅନ୍ୟତମ ଆଗଧାଡ଼ିର ତଥା ଲୋକପ୍ରିୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣି ରତ୍ନମ୍‌। ହେଲେ କ'ଣ ଏମିତି ହେଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଭୂମି ଭୂମି ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ? କଥା କ'ଣ କି, ମଣିଙ୍କ ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା। କାରଣ ଏଥିରେ ସେ ନାୟିକା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ କ୍ୟାମ୍‌ରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିବା ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ। ଏହାପୂର୍ବରୁ ମଣି ରତ୍ନମ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ଗୁରୁ' ଏବଂ 'ରାବଣ'ରେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା ଅଭିନୟ କରିସାରିଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏବେ ନୂଆ ସିନେମା 'ପୋନିୟନ୍ ସାଲଭାନ୍'ରେ ନିଜ ଭୂମିକା ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା, ରାଜକୁମାର ନନ୍ଦିନୀ ରୋଲ୍‌ରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ଏକାଧାରରେ

ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ, ମାଲାୟାଲାମ ଏବଂ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି। ଉଚ୍ଚ ଚିତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବିକ୍ରମ, ଜୟମ ରବି, ତ୍ରିଶା, ସବିତା ଦୁଲିପାଲା, ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରକାଶ ରାଜ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାରଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ମଣିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ଫିଲ୍ମ ଚଳିତ ମାସ ୩୦ ତାରିଖରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ।

ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟା

ଅକ୍ସୋବରରେ 'ଦୃଷ୍ଟା'

ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ଦୃଷ୍ଟା'ର ରିଲିଜ୍ ତେଜ୍ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି। ଫିଲ୍ମଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ୧୨ରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି। ଆମର ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଓ ନବୀନ ଭଣ୍ଡାରୀଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରଯୋଜନାରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି। ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ସୁରେଶ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ। ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଏହାର କାହାଣୀ ଗତିଶୀଳ। ଏଥିରେ ଲଭ୍, ଇମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଡ୍ରାମାର ମଜା ଦର୍ଶକ ନେଇପାରିବେ। ଡା. ନିର୍ମଳ ନାୟକ ଏବଂ କୁମାରଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ ମଜୁମଦାର। କଣ୍ଠଦାନ କରିଛନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ପାଢୀ, ଗୌରବ ଆନନ୍ଦ, କୁଲଦୀପ, ଇଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ରୁପକ। ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଲେଙ୍କା, ସମରେଶ୍, ଲିସ୍ୱା ମିଶ୍ର, ସୁର୍ଯ୍ୟମୟୀ, ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର, ରତନ ମେହେର, ଧୀର ମଲିକ, ରବି ମିଶ୍ର, ଜୀବନ ପଣ୍ଡା, ରଶ୍ମି ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହାର କ୍ରିଏଟିଭ୍ ହେଡ୍ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜେଠୀ।

'ଦୃଷ୍ଟା' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସମରେଶ

ଭାଗ୍ୟବତୀ ମୃଣାଳ

ମୃଣାଳ ଠାକୁରଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। କେମିତି ବା ସେ ଖୁସି ହେବେନି କହୁନାହାନ୍ତି ? ଅସଲ କଥା ହେଲା, ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂଆ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ତିନୋଟି ସିନେମା ପାଇଁ ନାୟିକା ଭାବରେ ସାଇନ୍ କରାଯାଇଛି। ଆଉ ବ୍ୟାକ୍-ଟୁ-ବ୍ୟାକ୍ ଏଭଳି ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କ ମନ ସତେ ଯେମିତି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଛି। ଏ ନେଇ ମୃଣାଳ କହନ୍ତି, 'ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଏକାଥରେ ଏହି ତିନୋଟି ଅଫର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ନେଇ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ୧୫ଦିନ ସମୟ ନେଇଥିଲା। ଆଉ ତା' ଭିତରେ ମୁଁ ଏହି ଅଫରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ପରେ ସେହି ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ଆଜ୍ଞା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି। ଅବଶ୍ୟ ଏଗୁଡ଼ିକ ଶୁଟିଂ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ହେବ। ତେଣୁ ସେ ନେଇ ଚେନ୍ଦ୍ରସନ୍ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।' ସେପତେ ସେ ଏବେ ଲଣ୍ଡନରେ ତେଜା ପକାଇଛନ୍ତି। କାରଣ ମାଲିକ୍ ଫ୍ରେସ କରିବାକୁ ସେ ସେଠାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି।

ମୃଣାଳ

ମନରେ ମନ ବସିଲେ ମିତ, ସହଜ ହୁଏ ପ୍ରେମ ଗଣିତ

“ପ୍ରେମ ସମୁଦ୍ରରେ ଗୋପାଏ ଅବିଶ୍ୱାସର ବିଷ ବୁଦା ପଡିଲେ ତାହା ପାଣିକୁ ବିଷମୟ କରିଦିଏ। ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା, ମରିଚିକା ପଛରେ ଗୋଡାଲବା ସହ ସମାନ। ତେଣୁ ସଜା ପ୍ରେମ କରିବା ସମୟରେ ମନରୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ନେଗେଟିଭ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ। ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।”

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମର ସୃଷ୍ଟି କେମିତି ହୁଏ ? ଅସଲ ପ୍ରେମ କିପରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ତାହା କହିବେ କି ସାଥୀ ?

—ଅମୂଲ୍ୟ ସାହୁ, ଡେକନାଲ

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭ କେମିତି ହୁଏ ତାହା ଚର୍ଚ୍ଚନା କଲେ କଥାଟି ବୁଝିଆଣା ସୂତା ପରି ଲାଗି ଚାଲିବ। ପ୍ରେମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମନ ପ୍ରଥମେ ପରିଷ୍କାର ରଖନ୍ତୁ। ଯାହାକୁ ମନ ତାକୁ ପ୍ରପୋଜ କଲେ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ମନସ୍କାମନା ପୂରଣ ହେବ ତାହା ଭାବିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ‘ମନରେ ମନ ବସିଲେ ମିତ, ସହଜ ହୁଏ ପ୍ରେମ ଗଣିତ’। ତେଣୁ ଏପରି ମନ ସହ ମନ ଫିଟ୍ କରନ୍ତୁ, ଯେମିତି ତାହା ଲାଲଫ ଲଙ୍ଗ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହାକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଥିଲି ସେ ମୋତେ ଭୁଲ ବୁଝିଲା। ପୁଣି ଅଧା ବାଟରେ ହାତ ଛାଡି ଚାଲିଗଲା। ହେଲେ ତାକୁ ମୁଁ ମନରୁ ପାସୋରି ପାରୁନି। ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ମୁଁ ନିଜକୁ କିପରି ଉଦ୍ଧାର କରିବି ?

—ଜିତେନ୍ଦ୍ର ବରାଳ, ଜଗତସିଂହପୁର

ଉତ୍ତର: ଯାହା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଭରସା ରଖି ଆପଣ ଆଗକୁ ଆଗଉଥିଲେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ବୁଝିଲା। ପ୍ରେମ ସମୁଦ୍ରରେ ଗୋପାଏ ଅବିଶ୍ୱାସର ବିଷ ବୁଦା ପଡିଲେ ତାହା ପାଣିକୁ ବିଷମୟ କରିଦିଏ। ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ମରିଚିକା ପଛରେ ଗୋଡାଲବା ସହ ସମାନ। ତେଣୁ ସଜା ପ୍ରେମ କରିବା ସମୟରେ ମନରୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ନେଗେଟିଭ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ। ତେବେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ। ପ୍ରେମରେ ଯୋଜା ଖାଇବା ପରେ ସେହି ପ୍ରତାରଣାର ନିଆଁ ମନ ଭିତରେ କୁହୁଳି କୁହୁଳି ଜଳୁଥାଏ, ଆଉ ସେହି ଦହନରେ ସବୁ କିଛି ପିତା ପିତା ଲାଗେ। ଯଦି ପୁଣି ଅରେ କାହାକୁ

ମନର ମାନସୀ ଭାବରେ ଚ୍ୟସ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ହାତେ ମାପି ଚାଖଣ୍ଡେ ଚାଲନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ବାହୁଛି। ଯାହା ଅନୁମାନ କରୁଛି ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମର ଇସାରା ଦେଉଛି। ହେଲେ ତାକୁ କେମିତି ଆପଣେଇ ନେବି ଜାଣିପାରୁନି।

—ନୃସିଂହ ଦାସ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର: ସମସ୍ୟାର ଆଦମାକୋ ଇସାରା କାଫି ହେଁ। ତେଣୁ ଯଦି ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ଇସାରାରୁ ପ୍ରେମର ମହୁ ଝରୁଛି ତେବେ ତାହାକୁ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବାକୁ ଡେରି କରୁନି କିଆଁ ? ପ୍ରେମରେ ସବୁବେଳେ ଶୁଭସ୍ୟ ଶୀଘ୍ରମ। କାରଣ ଯଦି ଚିକେ ବିଳମ୍ବ କରିଦେଲେ ତେବେ ‘ମାରିନେବେ ମହାପାତ୍ରେ ଚାହିଁଥିବେ ଜଳକା’। ବେଳକାଳ ଦେଖି ବହି ଫିଟ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋତେ ଯିଏ ପ୍ରେମ କରୁଛି, ସେ ମୋତେ କ୍ଲାକମେଲିଁ କରିବା ଭଳି ଲାଗୁଛି। ଭାବୁଛି ତାକୁ ମନରୁ ଆଉଟ୍ କରିଦେବି। ହେଲେ ସାହସ ହେଉନି।

—ଦିବାକର, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ କାହିଁକି କେମିତି କେମିତି ବାହୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଭାବିନେଲେଣି ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଲାକ ମେଲିଁ କରୁଛି ସେତେବେଳେ ଏଭଳି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ମନରେ ନାନାଦି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ସ୍ୱାଭାବିକ। ତେଣୁ ପୁରୁ ମାରିଲେ ଯିବ ସରି, ଦେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କିମ୍ପା କଲି। ବାସ, ସେଭଳି ପ୍ରେମରେ ଯେତେଶୀଘ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣହେବ ପକାଇବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ହେବ। ନ ହେଲେ ସେମିତି ମଝି ରାସ୍ତାରେ ଠିଆ ହୋଇ ବାଟ ବଣା ହେଉଥିବେ।

ସାଥୀ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଲେଖିକା
ମାନିନୀ ମିଶ୍ର ନିଜ
ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା
କୁହନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ଉପାର୍ଜନରେ ବହି କିଣିଥିଲି

ସେଇ ସମୟର ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲାର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଅଥଚ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗାଁ ବରପାଲି । ଛୋଟ ବେଳେ ମଙ୍ଗଳ ୦କ୍ ୦କ୍ , ବାନ୍ଧର ରଙ୍ଗଭରା ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ୍ତ କଳା, ଖୋଷାକୁ ଶିଖେଇ ମଠା ସୂତା କାଢିବା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖି ଆସିଥିଲି ଆଖ ପାଖ ସବୁ ଘରର କୌଳିକ ବୃତ୍ତି ଭାବରେ । ଚିକେ ବଡ଼ ହେଲି ପରିଚିତ ହେଲି ମୋର ମାଟିର ଅନନ୍ୟ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ସହ । ବାପା ସ୍ଥାନୀୟ ଗଙ୍ଗାଧର ଏନ.ଏ.ସି. ହାଇସ୍କୁଲର ହେଡ଼ମାଷ୍ଟର ଥିଲେ । ଛୋଟ ବେଳେ ପାଟି ମୋର ଲାଗୁଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେବା ପରେ ପରେ ପୁଁ ସ୍ୱୟଂ କଥା କହିବା ଶିଖି ସାରିଥିଲି । ବରପାଲିର ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେତେବେଳେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ । ଶ୍ରୀବଣ ମାସ ସାରା ସବୁ ସ୍କୁଲର ବନ୍ଧା ବନ୍ଧା ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା, ରଚନା, ସଙ୍ଗୀତ, ଆବୃତ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇ ଶ୍ରୀବଣ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଏକ ଭବ୍ୟ ସମାରୋହ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଗଙ୍ଗାଧର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ସବୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଉ ଥିଲା । ୧୯୮୬ ମସିହାର କଥା ଓଡ଼ିଶାର ମହାମହାମ ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ନାଥ ପାଣ୍ଡେ । ତାଙ୍କ ହାତରୁ ବନ୍ଧୁତା ଓ ରଚନା ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଭାବେ ପାଇଲି ଏକ କପ ଓ ଗୋଟିଏ ଏନ-ଭଲ୍‌ପ । ଘରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଏନ-ଭଲ୍‌ପ ଭିତରେ ଅଛି ନୂଆଁ ପଚାଶ ଟଙ୍କିଆ ଦୁଇଟା । ବାପା ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ ବହି ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଆଉ ମୋର ପ୍ରିୟର ବିଷୟ ଥିଲା ଗଣିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ, ବାପାଙ୍କ ସାଇକେଲରେ ବସି ପୁଁ ଯାଉଥିଲି ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡର ସବୁରୁ ପୁରୁଣା ପତ୍ରିକା ମହଲ। କିଣି ଆଣିଥିଲୁ କିଛି ଭଲ ଗଣିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ । ଏହାପରେ ବି ପୁଁ ଅନେକ ପୁରସ୍କାର ପାଇଛି । ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏସ୍- ଏ, ଡିବେଟ୍, ଷୋର୍ଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ସହ ଗଣିତରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯାହା ବି ବିଷୟ ଥିଲା ସବୁଥିରେ ତଥା ଶ୍ରେଣୀରେ ସର୍ବାଧିକ ମାର୍କ ପାଇ ବଡ଼ ଚିଫିନ କେରିଅରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନେକ କିଛି ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା । ମା’ ସବୁକୁ ରଖି ଦେଇଥିଲେ ବାକ୍ସରେ । ବାହା ହେଲାପରେ ସବୁକୁ ସେ ମତେ ଦେଇଦେଲେ । ଏବେ ମୋ ପାଖରେ ଅନେକ ବ୍ରାଣ୍ଡେଡ୍ କମ୍ପାନୀର ତାପନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଚିଫିନକେରିଅର ଭିତରେ ସଦର୍ପରେ ଛିଡା ହୁଏ ପୁରସ୍କାରସମୂହ ମିଳିଥିବା ସେଇ ସବୁରୁ ଲାସ୍ ସ୍କୁଲର ଚିଫିନ କେରିଅର । ସେମିତି ସପ୍ତମରେ ‘ଓ’ ଗ୍ରେଡ୍ ସହ ଏନ.ଆର.ଟି.ଏସ. ବୃତ୍ତି ପଇସା ମିଳିଥିଲା କଲେଜ ପଢ଼ିବା ବେଳକୁ । ଦସ୍ତଖତ ନେଇ ହାତରେ ପଇସା ଦେଇଥିଲେ କୁକ୍ ସାର୍ । ଆଉ ସେଇ ପଇସାରେ ବାପା ବହି କିଣିବେଇ ତା’ର ସବୁପଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବି.ଏଡ୍ ପରେ ସରକାରୀ ଚାକିରି କରିବାବେଳକୁ ପାସବୁକ୍ ସିଷ୍ଟମ ଆସିଯାଇଥିଲା । ଆଉ ହାତରେ ପଇସା ଧରିନି, ସେମିତି ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଲି ଯେ ଅନେକ ମାସର ପଇସା ଉଠାଇବାକୁ ଯାଇନି । ଏବେ ସେ ଏକାଉଷ୍ଟ ହୁଏତ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିବେ ସେମାନେ । କିମ୍ପା ଫାଇନ କଟି ଜିରୋ ବାଲାନ୍ସ ହେଇଯାଇଥିବ । ଆଜି କି ୨୦ବର୍ଷ ତଳର ଏକାଉଷ୍ଟ ସେ । ତା’ କଥା ଭାବିନି । ଆଉ ଏବେ ପୁଁ ଜୀବନର ସବୁ କ୍ୟାରିଅର, ରୋଜଗାର, ହିସାବ କିତାବକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଆସିଛି ଅନେକ ବାଟ ଚିରୁତାଏ ପ୍ରେମ ଆଉ ଝୁଟିଏ ଶବ୍ଦର ପ୍ରାପ୍ତି ରେ ... ।

ପେସା ରୋଷେଇ, ନିଶା ଅମ୍ଳାୟରିଂ

ଏତେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲି ଯେ ଖେଳିବା ଛାଡ଼ି ଦେଲି। ହେଲେ ଖେଳ ତ ମୋ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଥିଲା। ତା'ଠୁ କେମିତି ଦୂରେଇକି ରହିପାରିଥାନ୍ତି। ଭାଗ୍ୟ ମତେ ପୁଣି ଥରେ କ୍ରିକେଟ ପଡ଼ିଆ ଆଡ଼କୁ ଚାଣିଲା। ୨୦୦୧ ମସିହାର କଥା। ଆମ ଗାଁରେ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ୍ ହୁଏ। ଆମ ପଡୋଶୀ ଯେକି ଗାଁ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ୍‌ର ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରନ୍ତି, ସେ ସେଥର ମ୍ୟାଚ୍‌ରେ ଖେଳୁଥିଲେ। ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଅମ୍ଳାୟରିଂ ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା। ହେଲେ ସେ ନ ଆସିପାରିବାରୁ ସମସ୍ତେ ମତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରିବାକୁ। ମୁଁ ମନା କରିପାରିଲିନି। ଆଉ ଅମ୍ଳାୟରିଂ ଭାବେ ପଡ଼ିଆକୁ ଗଲି। ସେଦିନ ସେଇ

ମ୍ୟାଚ୍ ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ମତେ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ। ପରେ ଯେଉଁଠି ବି ମ୍ୟାଚ୍ ହେଲା ମତେ ଅମ୍ଳାୟରିଂ ପାଇଁ ଡକାଗଲା। ସେବେଠାରୁ ଆଜିଯାଏଁ ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରୁଛି। ଯା ଭିତରେ ମୁଁ ଓସିଏରେ ତି ଗ୍ରେଡ ଅମ୍ଳାୟରିଂ ଭାବେ ବି ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି। ମ୍ୟାଚ ହିସାବରେ ଓସିଏ ତରଫରୁ ଟଙ୍କା ମିଳିଥାଏ। ଓସିଏ ଅଣ୍ଡର ୧୯ ଇଣ୍ଡ୍ରି କ୍ଲବ ମ୍ୟାଚ, ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମ୍ୟାଚ ଭଳି ଅନେକ ମ୍ୟାଚ୍‌ରେ ମୁଁ ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରିଛି। ଯାଜପୁର, କଟକ, ଜଗତସିଂପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ଯେବେ ବି ଟୁର୍ନାମେଣ୍ଟ ହୁଏ ମତେ ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରିବା ପାଇଁ ଡାକନ୍ତି। ଅମ୍ଳାୟରିଂ ପାଇଁ ଯାଜପୁର ବିଜ୍ଞାନପୁର ନାଗରିକ ମଞ୍ଚ, ରାଜନଗର ନାଗରିକ ମଞ୍ଚ ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବି ହେଇଛି। ଅମ୍ଳାୟରିଂ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଦିଓ ମତେ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ମିଳେ ହେଲେ ସେଥିରେ ଘରେ ଚଳେନା। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ରୋଷେଇ କାମ ବି କରେ। ବିଭିନ୍ନ ବାହାଘର, ବ୍ରତଘର, ଜନ୍ମଦିନ ଆଦିରେ ରୋଷେଇ କରିଥାଏ। ମୋର ମୁଖ୍ୟ ଆୟର ସ୍ରୋତ ହେଉଛି ଏଇ ରୋଷେଇ। ଏଥିରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର ହୁଏ ସେଥିରେ ମୁଁ ମୋ ପରିବାର ଚଳାଏ। କରୋନା ସମୟରେ ତ କାମ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାରୁ ବହୁତ ହଇଜାଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ଯଦିଓ ଏବେ ସ୍ଥିତି ଟିକେ ସୁଧୁରିଛି। ହେଲେ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସେତେଟା ସୁଲଭ ନୁହେଁ। କୌଣସି ସରକାରୀ ସହାୟତା ବି ମୁଁ ପାଇନି। ତଥାପି ମୁଁ ଏଇ ବୁଲ କାମ ଭିତରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ଆଗେଇ ଚାଲିଛି।

-ଶିବାନୀ

ଧଳା ପ୍ୟାଣ୍ଟ, ଧଳା ଟି-ସାର୍ଟ ସହ ଆଖିରେ କଳା ଚଷମା ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଧଳା ଟୋପି ପିନ୍ଧି ସେ ପଡ଼ିଆକୁ ଆସନ୍ତି ଜଣେ ଅମ୍ଳାୟରିଂ ଭାବେ, ଖେଳ ଓ ଖେଳାଳୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ହାତର ଚାଳନା ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନାଇ ରୁହନ୍ତି ଖେଳାଳୀଙ୍କ ସହ ଶହ ଶହ ଦର୍ଶକ। ହେଲେ କ୍ରିକେଟ ପଡ଼ିଆରୁ ଚାଲି ଆସିବା ପରେ ବଦଳିଯାଏ ତାଙ୍କ ଦୁନିଆ। ଯେଉଁ ହାତ ଚାଳନାରେ ଖେଳର ଗତିପଥ ବଦଳି ଯାଏ, ସେଇ ହାତରେ ଧରନ୍ତି ବଡ଼ ବଡ଼ ହଣ୍ଡା ଓ ଚରୁ। ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାର୍ଟ ବଦଳରେ ପିନ୍ଧି ନିଅନ୍ତି ଗାମୁଛା ଖଣ୍ଡେ ଆଉ ସାର୍ଟଟିଏ। କାନ୍ଧରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଏକ ଗାମୁଛା। ଆଉ ପାଲଟି ଯାଆନ୍ତି ରୋଷେଇଘର। ବଡ଼ ବଡ଼ ଭୋଜି ଭାତରେ ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ରୋଷେଇ କରି ପାଆନ୍ତି ବାଃ ବାଃ। ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି ବୁଲ ଭିନ୍ନ ଷ୍ଟେଡ଼ରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ଆଗେଇ ଚାଲିଥିବା ଏହି ନିଆରା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ନିରଞ୍ଜନ ଦାଶ। ଘର କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ ବ୍ଲକ୍ ତାମରପୁର ଗାଁରେ। ନିରଞ୍ଜନ କୁହନ୍ତି, 'ଅମ୍ଳାୟରିଂ' କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ କ୍ରିକେଟ ଖେଳୁଥିଲି। ୧୯୮୪ ମସିହାରୁ ମୋର ଖେଳିବା ଆରମ୍ଭ ହେଇଥିଲା। ଖେଳିବା ନିଶା ଏମିତି ଥିଲା ଯେ, କଟକ ଜୁବନେଶ୍ୱରରେ

ଥୁବା ପରିଚିତ ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ବିଭିନ୍ନ ମ୍ୟାଚ ଖେଳୁଥିଲି। ଏମିତିରେ କଳାହାଣ୍ଡି କପରେ ଖେଳିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି। ତାସହ ଅଣ୍ଡର ୧୯ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖେଳାଳୀ ତାଲିକାରେ ବି ଥିଲି। ହେଲେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ କଟି ଯାଇଥିଲି। ଖେଳିପାରି ନ ଥିଲି। ଏହାପରେ

ଗୁଳ୍ମ ଚି' ବଜାଏ ଆୟୁଷ

ପାଣି ପରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପିଆଯାଉଥିବା ପାନୀୟ ହେଉଛି ଚା'। ପୃଥିବୀରେ ୩୦୦୦ ପ୍ରକାରର ଚା' ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି। ତେବେ କୁହାଯାଏ ଚା'ର ଆବିଷ୍କାର ଚାଇନାର ରାଜା ଶେନ ନଙ୍ଗ ୫୧୧ ପୂ. ୨୩୭ରେ କରିଥିଲେ। ଥରେ ହଠାତ ଚା'ର କିଛି ପତ୍ର ରାଜାଙ୍କ ଗରମ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚା' ପତ୍ର ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ପିଇଲେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା। ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଚା' ପିଆ। ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବଢ଼ିଲା। ଆଉ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଏକ ପ୍ରିୟ ପାନୀୟ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲା। ଏବେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଚା' ପିଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷେ ଏହା କେତେ ଭଲ କେତେ ଖରାପ ତାକୁ ନେଇ ଅନେକ ଗବେଷଣା ବି ହୋଇଛି। ଆମେରିକୀୟ ନ୍ୟାଶନାଲ କ୍ୟାନ୍ସର ଇଣ୍ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍‌ରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ୧୪ ବର୍ଷ ଧରି ୫ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କରିଥିବା ଏକ ଗବେଷଣା କହେ ଚା' ପିଇ ନ ଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁମାନେ ଚା' ପିଅନ୍ତି ତାଙ୍କର ବଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭାବନା ଟିକେ ଅଧିକ। ହେଲେ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପ୍ରିୟ କ୍ଷୀର ଚା'ରେ ଆୟୁଷ ବଢ଼ି ନଥାଏ ବରଂ ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଥାଏ ଗୁଳ୍ମ ଚି' ପିଇଲେ। ଚାଇନା, ଜାପାନ ଯେଉଁଠି ଗ୍ରୀନ ଟି' ଅଧିକ ପିଆଯାଏ, ସେଠାରେ ବି ଚା'କୁ ନେଇ ପୂର୍ବରୁ ଗବେଷଣା ହୋଇଛି। ସେ ଗବେଷଣା କହେ ବି ଚା'ରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବର୍ଦ୍ଧକ ଗୁଣ ରହିଛି।

ସ୍ଵାତୀ

ସୂଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

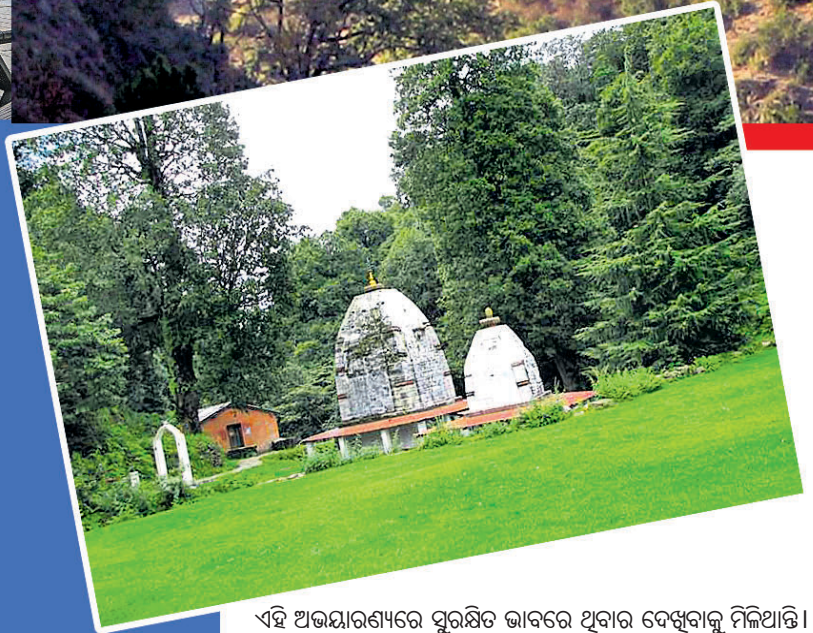
ହା18 ହା18

ଦାନ୍ତ
 ଡେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ମଣ୍ଡୁ: ତୁ ବିନା କଣ୍ଠରେ ଦାନ୍ତ ବାହାର କରିପାରିବୁ?
 ଡେଣ୍ଟିଷ୍ଟ: ନା।
 ମଣ୍ଡୁ: ହେଲେ ମୁଁ କରିପାରିବି।
 ଡେଣ୍ଟିଷ୍ଟ: କେମିତି?
 ମଣ୍ଡୁ: ହେଲ ଦେଖ।
 ହି..ହି..ହି..ହି..

ସୌଭାଗ୍ୟବନ୍ତ
 ସ୍ଵା ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ: ହେଲଟି କହିଲ ଦେଖୁ ସୌଭାଗ୍ୟବନ୍ତକୁ ଇଂରାଜୀରେ କ'ଣ କହନ୍ତି।
 ସ୍ଵାମୀ: ଅନ୍ୟାୟରେଡ।
 ସ୍ଵା: କ'ଣ କହିଲ ?

ବିଦି
 ଶାଶୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବା ମତର୍ନ ବୋହୂକୁ: ଚତେ କେତେଥର କହିଲିଶି ବିଦି ଲଗେଇବା ପାଇଁ ହେଲେ ତୁ ମୋ କଥା ଜମା ଶୁଣୁନୁ।
 ବୋହୂ: ମା' ଜିବୁରେ କିଏ ବିଦି ଲଗାଏ ?
 ଶାଶୁ: ମୁଁ କେତେବେଳେ କହିଲି ଜିବୁରେ ବିଦି ଲଗେଇବାକୁ ? ମୁଁ ତ କହୁଛି ମଥାରେ ଲଗେଇବାକୁ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହିଁ ପତେଲ୍ ପିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଫିମ,
 ଡି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
 ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: ଓଡ଼ିଶା ଫ୍ୟାଶନ ଭିଲ୍ଲା

ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରା ବିନ୍ଦସର

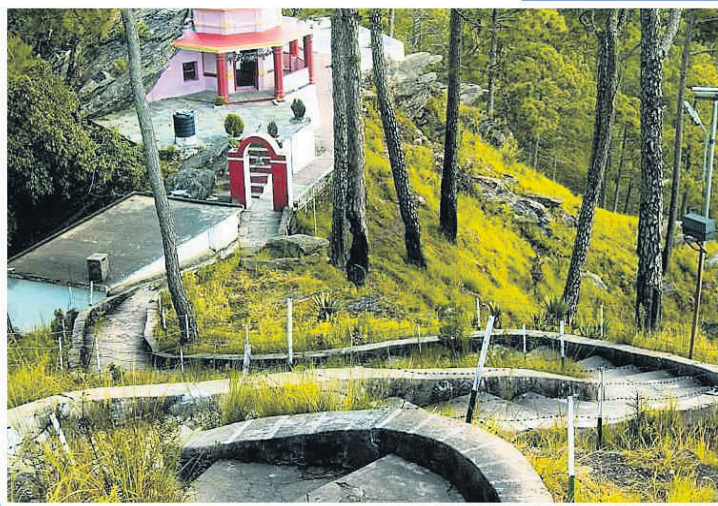
ଭାରାତୀୟ ଅଲମୋରା ନିକଟସ୍ଥ ବିନ୍ଦସର ହେଉଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପାହାଡ଼ିଆ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ । ପ୍ରକୃତିର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିଗଲେ ଖୁବ୍ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଖାସକରି ବିନ୍ଦସରରେ ଥିବା 'ଜିରୋ ପଏଣ୍ଟ' ନାମକ ସ୍ଥାନଟି ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତିର ବୈଭବକୁ ନିକଟରୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅନେକ ସୁଯୋଗ ରହିଥିବାର ମନେହୁଏ ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ବିନ୍ଦସରରେ ଏମିତି କେତେକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ରହିଛି ; ଯାହା ଆଗକୁକୁ ଖୁବ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ଏଠାରେ ଥିବା ଏକାଧିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକସ୍ଥଳୀ ଏବଂ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ୟାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ତତ୍ତୁଧରୁ କେତୋଟି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ସମ୍ପର୍କରେ...

ବିନ୍ଦସର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ:

ପ୍ରାୟ ୪୫.୫୯ ବର୍ଗ କି.ମି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନରୁ ପାଖାପାଖି ୨,୪୧୨ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ବନସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ସହିତ ଜାତିଜାତିକା ପଶୁପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି । ଚିତାବାଘ, ଜଙ୍ଗଲ ବିଲେଇ, କପୁରୀ ମୃଗ, ବାରହା, କଳା ଭାଲୁ, ବିଲୁଆ ତଥା ନାନାଦି ଜାତିର ମାଙ୍କଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ପଶୁ ଏଠାରେ ପୁଷ୍ୟତଃ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ

ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ବ୍ୟତିତ ଅନେକ ସରୀସୃପ ତଥା ଭିନ ଭିନ ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତିଙ୍କର ସମାର ବି ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ରହିଛି ।

ବିନେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର: ବିନ୍ଦସରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୬ କି.ମି ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ପବିତ୍ର ପୀଠଟି । ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ଏହି ମନ୍ଦିରଟିର ସୁନ୍ଦର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ବେଶ୍ ମୋହିତ କରିଥାଏ ।

ବିନ୍ଦସର ହିଲ୍: ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୪୨୦ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ପାହାଡ଼ଟି ହେଉଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସ୍ଥାନ । ତ୍ରେକିଂ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ସୁବିଧା । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଏଠାରେ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଗଣନାଥ ମନ୍ଦିର: ବିନ୍ଦସରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୫ କି.ମି ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ମନ୍ଦିରଟି । ପ୍ରତିବର୍ଷ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ଏଠାରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମେଳାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ; ଯାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି ।

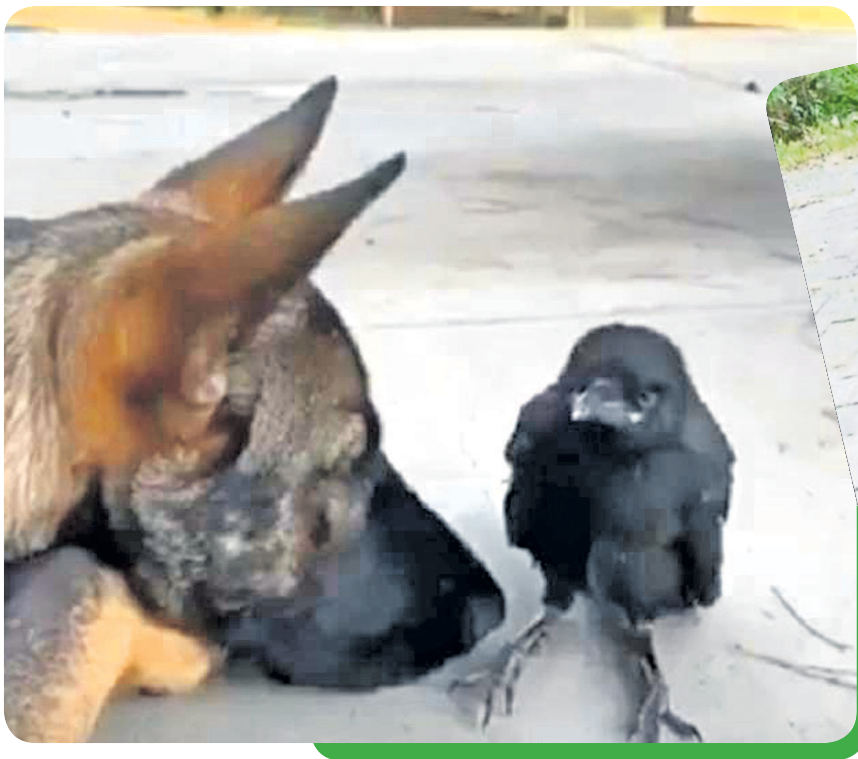
କାସାର୍ ଦେବୀ ମନ୍ଦିର: ବିନ୍ଦସରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୯ କି.ମି ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ଦେବୀ ମନ୍ଦିର । ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଲିଯାଇପାରିବେ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷସାରା ଏଠାକାର ପାଣିପାଗ ବୁଲ୍‌ବୁଲି କରିବାକୁ ବେଶ୍ ଅନୁକୂଳ ରହୁଥିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିପାରିବେ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ମଧ୍ୟ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି । କାଠଗୋଦାମ ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟତମ ରେଳଷ୍ଟେଶନ ; ଯେଉଁଠାକୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଟ୍ରେନ୍ ଚଳାଚଳ କରିଥାଏ ।

ସେହିପରି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ବିନ୍ଦସର ଆସୁଥିବା ଟୁରିଷ୍ଟ ବସ୍ରେ ବି ଆସି ବୁଲିଯାଇପାରିବେ ।

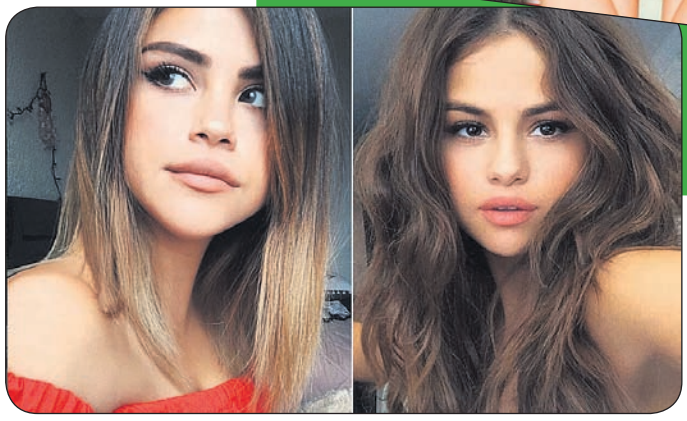

କାଢ଼, କୁକୁରର ବନ୍ଧୁତା

କୁକୁର ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଭାବେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ମାଲିକ ସହ କୁକୁରର ବନ୍ଧୁତାର ଉଦାହରଣ ବି ଅନେକ ରହିଛି । ସେହିଭଳି କୁକୁରର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସହ ବନ୍ଧୁତା ହେଉଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିବେ । ତେବେ ଏକ କୁକୁରର କୌଣସି ପକ୍ଷୀ ସହ ବନ୍ଧୁତା ହେବା ବିରଳ । ନିକଟରେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଏକ ଜର୍ମାନ ଶ୍ଟେପର୍ଡ କୁକୁର ସହ ଛୋଟ କାଢ଼ର ବନ୍ଧୁତାର ଭିଡିଓ ଲୋକଙ୍କ ମନକୁ ବେଶ୍ ଛୁଡ଼ିଛି । ଏହି କାଢ଼ ଓ କୁକୁର ସବୁବେଳେ ପାଖେ ପାଖେ ରହୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଆଉ ଯଦି କାଢ଼ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ବି ଆଖି ସାମନାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି କୁକୁର ବ୍ୟସ୍ତ ବିକ୍ରତ ହୋଇ ତାକୁ ଖୋଜୁଛି । ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରୁ ପାଣି

ପିଇବା ସହ ସାଥୁ ହାଇ ଖାଉଛନ୍ତି । ବିଲେଇଙ୍କଠାରୁ କୁକୁରଟି କାଢ଼କୁ ରକ୍ଷା ବି କରୁଛି । ତେବେ ଏଇ କାଢ଼ ଛୁଆଟି ଥରେ ୧୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାରୁ କୁକୁରଟିର ମାଲିକଙ୍କ ବଗିଚାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ତାକୁ କୁକୁରର ମାଲିକ ଓ କୁକୁର ଦୁହେଁ ମିଶି ବଞ୍ଚାଇବା ସହ ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲେ । ଏମିତିରେ କାଢ଼ ଓ କୁକୁରର ବନ୍ଧୁତା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କାଢ଼ଟି ନିଜ ପରିବାର ପାଖକୁ ପଳାଇଥିଲା । ହେଲେ ଭୁଲିପାରି ନ ଥିଲା ସେଇ ମାଲିକାଣୀ ଓ ବନ୍ଧୁ କୁକୁରକୁ । ତେଣୁ ଏବେ ସେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କୁକୁର ପାଖକୁ ଆସେ । ଆଉ ଦୁହେଁ ବହୁତ ଭଲ ସମୟ ବିତାନ୍ତି ।

ଏକାପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ବି ହୋଇଥାଏ ଏକାପରି

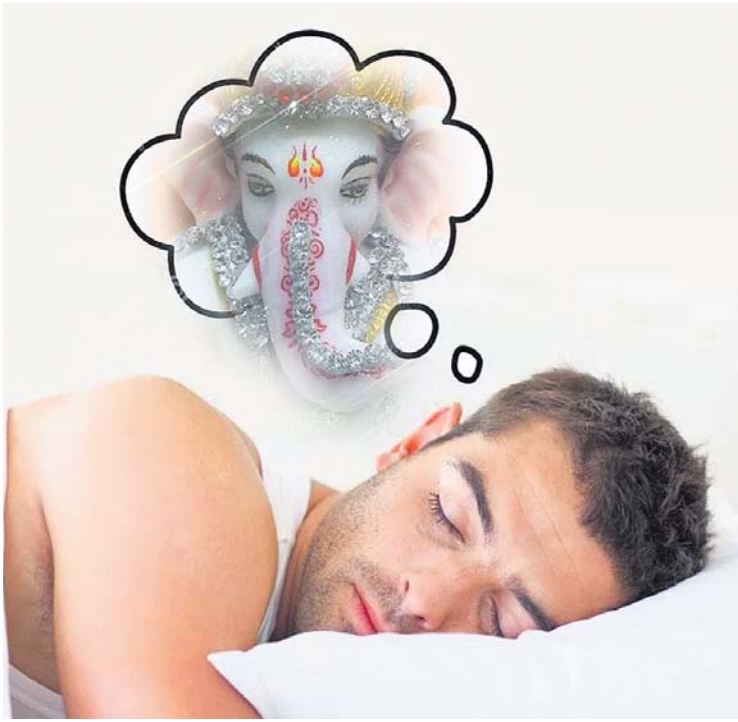
କୁହାଯାଏ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରି ଆଉ ସାତଜଣ ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଯେଉଁଠି ଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଗଠନରେ ଥାଏ ଅନେକ ସମାନତା । ଏମାନେ ଯାଆଁଳା ନ ହୋଇ, ଜଣେ ଜଣଙ୍କୁ ନ ଜାଣି, ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ନ ରହି ବି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥାଏ ଅନେକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ । ସ୍ନେହର କୋସେପ କରେରାସ ଲୁମ୍ବକେମିଆ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ-ତେହେରାରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ବି ଅନେକାଂଶରେ ଏକାପରି ହୋଇଥାଏ । ତା' ସହ ଜୀବନ ଜିଲ୍ଲାର ତରଳା ବି ଏକାପରି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଜଣଙ୍କର ଖାଇବା ସଉକ ଥାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଥିବା ସେହି ଏକାପରି ମଣିଷଟିର ବି ଖାଇବା ପ୍ରତି ରୁଚି ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ । ଏହି ଗବେଷଣାଟି ଏକାପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ୩୨ଟି ଯୋଡ଼ି ଉପରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଆଡଭାନ୍ସ ଫେସ୍ ରିକଗ୍ନିସନ୍ ସଫ୍ଟୱେରର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୋଡ଼ିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରାପୁରି ଏକାପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଯୋଡ଼ିଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି ରଖାଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ଜିନ୍ସର ତୁଳନା କରାଗଲା । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଏକାପରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ୩୭୩୦ ଜିନ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ୧,୯୨୭ ଏକାପରି ଥିଲା । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତେଟା ସମାନତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

କଥା ଚାଟ୍

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

ନାଁ ତାଙ୍କର, ପୂଜା ମଣିଷର...

ମୋ ପାଖମଧ୍ୟରେ ଯୋଉଭଳି ନାଚ ଗୀତ ଦେଖିଲେ... ମୁଁ ଗଲାପରେ ଯାହା ଶୁଣେଲେ, ସେଇଦିନୁ ମୁଁ ଲାଜରେ ଡଳୁହୁଆଁ।

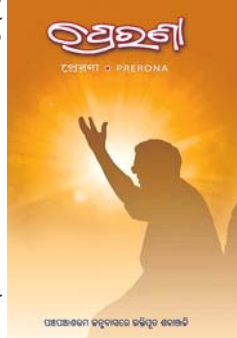
ଦିନଠୁ ରାତି ଦଶଯାଏ ଯାହା ସୁ ସୁ ଗର୍ଜନ... ଜନ ସମାଗମ । ତା'ପରେ ଏକା ଠିଆହୋଇ କରେ ରାତ୍ରିଯାପନ । ଅବଶ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ବିନା ଅନୁମତିରେ ବୁଲାଇ ଶ୍ଵାନଗଣ ଆଗମନ କରି ବଳକା ଭୋଗ ଖାଇ, ଦୀପରୁ ତେଲତାଡ଼ି, ପଛଗୋଡ଼ ଟେକି କାମସାରି ପଳାନ୍ତି । ଓହୋ... କି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ! ସେଇଥିରେ ଆଠଦିନ ସେଇଠି ଆସେଇ ପେଟେଇ ବିସର୍ଜନବେଳେ ଭାରି ହଇରାଣ ହେଇ ଫେରେ । ଆଗରୁ ଅନେକଥର ବୋତଲ ଆସର.. ଭୋଜିଭାତ କଲାପରେ ବି ମନ ବୁଝିନଥାଏ ଯେ, ବିସର୍ଜନବେଳେ ମାତାଲିଆ ହୋଇ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଶତ୍ରୁଙ୍କ ନଦୀ ନାଳରେ ନ ହେଲେ ପୋଖରୀରେ ପକେଇବା ପୂର୍ବରୁ ମୋ ଶୁଣି ପୁଣି ମୋଡ଼ି, ଦେହକୁ କଟାଡ଼ି ସାରିଥାନ୍ତି । ସେମିତିଆ ବିଷାକ୍ତ ପାଣିରେ ପଡ଼ି ଦେହ ପୁଣି ଏମିତି ରାମ୍ପିରୁମ୍ପି ହୁଏ ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗର ବୈଦ୍ୟରାଜ ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାରଙ୍କର ଗୁଡ଼ାଏଦିନ ଚିକିତ୍ସାପରେ ଆରୋଗ୍ୟହୁଏ । ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥାହେଲା.. ଅନେକ ମତର୍ତ୍ତନ କାରିଗର ଏମିତିଆ ରୂପ ମୋତେ ଦେଇ ଗଢ଼ୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିହ୍ନିବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଯାଏ । କେତେ

ନିୟମ ନ ଥିଲେ ବି ମାଗୁଛି କିଏ ? ଜୋରଜବରଦସ୍ତ ଧମକ ଦେଇ, ଗାଳି ମାଡ଼ ଭୟଦେଖେଇ ଆମ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ନାଁରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରନ୍ତି । ତେଣୁ କଷ୍ଟରେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଥିବା ଲୋକ ଆମକୁ ଗାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ଲୋକ ପାଞ୍ଚ/ଦଶ ଦଳକୁ ଅତିକମରେ ପାଞ୍ଚଶହ ଲେଖାଁ ଗୋଟାଏ ପୂଜାକୁ ଦେଲେ, ସେଇ ହସାବରେ ଦୁର୍ଗାପୂଜା, କାଳୀପୂଜା, ଗଜଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସରସ୍ଵତୀ ପୂଜାଠାରୁ ବିଶ୍ଵକର୍ମା, କାର୍ତ୍ତିକ ଠାକୁରଙ୍କ ପୂଜାକୁ କେତେହଜାର ଟଙ୍କା ବା ଦେବ ? ଆମ ନାଁରେ ସିନା ଏତେଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହୁଏ, ମାତ୍ର ଆମକୁ ରୁଚାଯିବା ମୁଠେ, ଉତ୍ସାହ ପାକେତେ, ଲଢ଼ୁ ଗଣ୍ଡେ ନ ହେଲେ ଆନ୍ଧେରା କଦଳୀ ଫେଣେ, ଧୂପକାଠି ମୁଠେ, ଦୀପଟେ ଜଳେଇ, ଶସ୍ତ୍ରା ଗାମୁଛାଟେ ବସ୍ତ୍ର ବୋଲି ଅର୍ପଣ କରି ପୂଜା ପାର୍ବଣ ସାରନ୍ତି । ବାକିସବୁ ଟଙ୍କାରେ ଆମିଷ ଭୋଜିଭାତ, ଅଶ୍ଵାଳ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ, କର୍ଷ୍ଣ କମ୍ପାନୀ ଭଲ୍ଲୁହୀନ ଭଜନ ଗର୍ଜନରେ ଚଉଦିଗ କମ୍ପାନ୍ତି । ଥରେ ମୋ ଦୁଇପଢ଼ା.. ରିକ୍ସି, ସିକ୍ସି ପୂଜା ଦେଖିବାକୁ ଲୁଚିକି ଆସି

ବିକୃତ କରି କାହା ଦେହ ପୁଣିରେ ଶୁଣି ଯୋଡ଼ି ବସେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ମୋ ମୁଷିକ ବାହନ କାଡ଼ି ଯାନବାହନ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ଉଠାଇ କରାଉଛନ୍ତି । ଆହେ ଇଏ କି କଥା ! ଆଜିକାଲି ପେଟୋଲ ଡିଜେଲ ଦର ଯେମିତି ବଢ଼ିଲାଣି, ଆମେ କ'ଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦାମରେ ଟେକି କିଣି ଗାଡ଼ିରେ ପକେଇ ସାରା ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାରତର ଗାଁଠୁ ସହର ଚୁର କରିପାରିବୁ ? ଏତେଟଙ୍କା ଆମକୁ ଦବ କିଏ ? ତଥାପି କଷ୍ଟ ହେଉପଛେ ମୁଷିକ ପେଟରେ ଟେକି ନ ଭରି ଆସି ପୂଜାରେ ହାଜିରା ପକେଇ ଫେରୁଛି । ଆହୁ କହିଲ... ମୁଁ କ'ଣ ଏଇ ବିଦ୍ୟା, ଏମିତି ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରିଥିଲି ? ଥରେ ମୁଁ ବୁଢ଼ା ବେଶରେ ଜଣେ ପୂଜା ଆୟୋଜକଙ୍କୁ ପଚାରିଲି.. ଏମିତି କ'ଣ ପୂଜା ଚାଲିଛି ? ସେ ହସିଦେଇ କହିଲା.. ବରଷକେ ଇଏ ଗୋଟାଏ ଖୁସି.. ଆଉ । ବୁଝିଲ ଏବେ ଦମ୍ଭବତୀ ! ଏମିତି ପାହାନ୍ତିସପନ ନ ଦେଖୁଥିଲେ ମୁଁ କ'ଣ ତୁଆର କିଲି ଅନ୍ଧାରଘରେ ଆଁତି ବିତ ଲିଭେଇ, ତମକୁ ଛାଡ଼ି ରହିପାରନ୍ତି !! -ମଙ୍ଗରାଜ ପୁର, ପୁରୀ ମୋ:୭୦୦୮୧୮୮୮୪୭

ପ୍ରେରଣା

ସଂପାଦନା : ଧୃତିକାମ ମହାନ୍ତି ଓ ମେଘେୟା ଦେ
ପ୍ରକାଶକ: ସାତାକାନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍,
ଭୁବନେଶ୍ଵର-୨, ମୂଲ୍ୟ: ୩୦୦ଟଙ୍କା
ସତସଙ୍ଗର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ବାଣୀ-ବ୍ୟକ୍ତବ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିବ ଆଧାରିତ ପୁସ୍ତକ 'ପ୍ରେରଣା' ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏଥିରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ସଂସ୍କର୍ଷରେ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଲିଖିତ ରଚନାବଳୀ ଓଡ଼ିଆ, ବଙ୍ଗଳା ଓ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସମ୍ପାଦନା ହୋଇଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଶ୍ରୀହସ୍ତରୁ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବ ଓ ଅନୁଭବରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବ ଆଦି ଚରିତ ବିଭାଗରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ଟି ଲେଖା ରହିଛି । ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ସ୍ଵଳିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ, ସେ ଦେଶର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେଇଥିବା ଆଶୀର୍ବାଚନ ଓ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଭକ୍ତ-ଅନୁରାଗୀଙ୍କ ଅନନ୍ୟ ଅନୁଭୂତି ଆଧାରିତ ରଚନା ଏହି ସଂକଳନର ମୁଖ୍ୟ ଉପଜୀବ୍ୟ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ୫୫ତମ ଜନ୍ମଦିନ ଅବସରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଏକ ପୁଖାଶାନ୍ତର ଜୀବନ ପାଇଁ ବହୁ ଉପାଦେୟ ଉପଦେଶ ରହିଛି । ସତସଙ୍ଗର ଅନୁରାଗୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସାଧାରଣ ପାଠକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ 'ପ୍ରେରଣା'ରୁ ଖୋରାକ ମିଳିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରେ ।

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ପ୍ରୀତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ

ବ୍ରଜମୋହନ ମିଶ୍ର
ପ୍ରକାଶକ-ଅଗ୍ରଦୂତ, ବାଙ୍କୀବଜାର, କଟକ-୨
ମୂଲ୍ୟ-୨୫୦ଟଙ୍କା

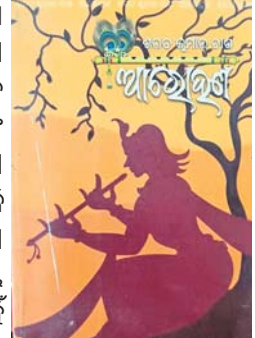
'ପ୍ରୀତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ' ପ୍ରଫେସର ବ୍ରଜମୋହନ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଆଲୋଚନା ପୁସ୍ତକ । ଏଥିରେ ୧୭ଟି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସାରଗର୍ଭକ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ସମାକ୍ଷକଙ୍କ ନିକ୍ଷେପ ମତବାଦ ଅଛି । ସେ ଯେଉଁସବୁ ନୂଆ ଭାବନାକୁ ଉଦ୍‌ବେକ କରନ୍ତି, ପାଠକ ଆଗରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଓ ଆବେଗ ରଖନ୍ତି ତାହା ଅନୁସାଧାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ଏଥିରେ ଦଳିତ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସମୋଗ ସାହିତ୍ୟ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦଳିତ ସାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚନାର ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ ବିକାଶମୁଖୀ ରହିଛି ତାହାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିହୁଏ ନାହିଁ । ଲେଖକଙ୍କ ରଚନାଶୈଳୀ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ । ସେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଲେଖନ୍ତି ସେହି ବିଷୟକୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ବିଷଦ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ପୁସ୍ତକରେ ଅଖଣ୍ଡ ଓ ଅବିଭାଜ୍ୟ ମାନବ ବିଶ୍ଵର ସଂସ୍କୃତିକ, ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ନାନ୍ଦନିକ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଭୂମିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ପ୍ରୀତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନାମଟି ଯଥାର୍ଥ ।

ଆରୋହଣ

ଶରତ କୁମାର ଦାଶ
ପ୍ରକାଶକ-ପେନ୍ ଇନ୍ ବୁକ୍ସ, ଆଇଆରସି ଭିଲେଜ
ଭୁବନେଶ୍ଵର, ମୂଲ୍ୟ-୨୯୯ଟଙ୍କା

'ଆରୋହଣ' କବି ଶରତ କୁମାର ଦାଶଙ୍କ କବିତା ସଂକଳନ । ଏଥିରେ ୫୧ଟି କବିତା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ନିଜର ଅସାମାନ୍ୟ ଛନ୍ଦକଳା, ଭାବ ପରଶିବାର ନିଖୁଣ କାରିଗରୀ ପାଇଁ ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ କବିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ କବି ଦାଶ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ପ୍ରେମ ଓ ସମର୍ପଣକୁ କବିତାର ପୁଞ୍ଜି ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରି କବି ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ରାଶି ରାଶି ସାବଲୀଳ ଶବ୍ଦର ବିଭବ । ନିଜର ଛନ୍ଦବନ୍ଧ କବିତା ପାଇଁ ସେ ଯେତିକି ପାଠକୀୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସାଉଁଟିଛନ୍ତି ସେ ସବୁର ସଂଗୀତ ରୂପ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛି ତତୋଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧି । ମଣିଷର ଅସହାୟତା ଓ ଆନନ୍ଦ ତଥା ଦିବ୍ୟ ଜୀବନର ସନ୍ଧାନ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଭରିଛି ବାତ୍ସଲ୍ୟତା । ଶରତଙ୍କ କବିତା ଯେତିକି ଭାବଦ୍ୟୋତକ ସେତିକି ସୁଖପାଠ୍ୟ । ତେଣୁ ଆରୋହଣ ଏମିତି ପାଠକୀୟ ପବିତ ଆରୋହଣ କରୁ ଏହା ହିଁ କାମ୍ୟ ।

ଏତେ ବଡ଼ ଗାଳ

ଜିଣ୍ଟରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବେଶ୍ ଖାସ୍ ଓ ସୁନ୍ଦର। ହେଲେ ବେଳେବେଳେ ଭଗବାନ ଦେଇଥିବା ରଙ୍ଗ ରୂପରେ ମଣିଷ ସବୁକୁ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଆଉ ନିଜ ଚେହେରା ତଥା ଶରୀରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ କରିଥାଏ ନାନା ପ୍ରୟାସ। ଯେମିତିକି ଆଜିକାଲି ଅନେକେ ଏଥିପାଇଁ ନେଉଛନ୍ତି କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ସର୍ଜରୀର ସାହାଯ୍ୟ। ଏହା କେତେକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚମତ୍କାର ପରି କାମ କରିଥାଏ ତ କେତେକଙ୍କେ ଏହାର ଓଲଟା ପ୍ରଭାବ ବି ପଡ଼ିଥାଏ। ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସୁନ୍ଦର କରିଦିଏ। ଯୁକ୍ତେନର

ଆନାପ୍ରାସିଆ ପୋକ୍ରେଣ୍ଟୁକ୍‌ଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ଠିକ୍ ସେମିତି ଘଟିଛି। ସେ ଏବେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗାଳ ଥିବା ମହିଳାଭାବେ ପରିଚିତ। ଆନାପ୍ରାସିଆ ପେସାରେ ଜଣେ ମଡେଲ। ସେ ଜଣ୍ଟରପ୍ରଦତ୍ତ ନିଜ ମୁହଁ ଓ ଶରୀରରେ ସବୁକୁ ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଅଧିକ ସୁନ୍ଦରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସେ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ସର୍ଜରୀର ସାହାଯ୍ୟ ନେଲେ। ନିଜ ଗାଳକୁ ବଡ଼ କରିବା ଲାଗି ଅନେକଥର ଫିଲର୍‌ର ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଖାଲି ଗାଳ ନୁହେଁ, ସେ ନିଜ ଓଠକୁ ବଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଫିଲର୍ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଗାଳ ପ୍ରାୟତଃ ଭଲ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ଓଠ ବି ଫୁଲି ମୋଟା ହୋଇଯାଇଛି। ଏଇ ବଡ଼ ଗାଳ ପାଇଁ ଶେଷରେ ସେ ଗିନିଜ୍ ଖୁଲ୍‌ଡ଼ ରେକର୍ଡ୍‌ସ୍‌ରେ ସ୍ଥାନ ବି ପାଇଲେ। ହେଲେ ଅନେକେ ତାଙ୍କର ଏଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚେହେରାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହାନ୍ତି। ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରୋଲ୍ କରାଯିବା ସହ ସେ ଶେୟାର କରିଥିବା ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ଫଟୋକୁ ଲୋକେ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି। ଏସବୁ ବାଦ୍ ବି ସେ ନିଜ ଗାଳକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ସବୁକୁ।

କନଷ୍ଟେବଲ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ମାଗଣା ଶିକ୍ଷା

ରାଜସ୍ଥାନ, ତୁରୁ ଜିଲ୍ଲାର ଏଇ ପିଲାମାନେ ଦିନେ ମଇଳା ଚିରାଫଟା ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାର୍ଟ ପିନ୍ଧି ଅଜ୍ଞାନତା, ରାସ୍ତାକଡ଼ରୁ ପଲିଥିନ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଗୋଟେଇ କାନ୍ଧରେ ଝୁଲାଇଥିବା ବୟାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲେ। ପାଠପଢ଼ା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ସାତ ସପନ। ହେଲେ ଏବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସେଇ ମଇଳା ବସ୍ତ୍ର ବଦଳରେ ବହିଖାତା ଥିବା ସ୍କୁଲ ବ୍ୟାଗ ଧରୁଛନ୍ତି। ଆଉ ଏହା କେବଳ ସମ୍ଭବ ହେଇଛି ଧର୍ମବୀର ଜାଖଡ଼ଙ୍କ ପାଇଁ। ଧର୍ମବୀର ପେସାରେ ଜଣେ କନଷ୍ଟେବଲ୍। ହେଲେ ପ୍ରୟାସ ତାଙ୍କର ଗରିବା ପିଲାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତ କରାଇବା ଓ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇବା। ଧର୍ମବୀର ୨୦୧୧ରେ କନଷ୍ଟେବଲ୍‌ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମତରେ ପିଲାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ। ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ାଯାଇପାରିଲେ ଦେଶର ଛୁଟି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିବ। ଆମ ଦେଶରେ ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଗଣା ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି। ହେଲେ ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଦୁଃସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ଓ ଜରିଗୋଟାଇବା ପରି କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି। ଫଳରେ ଶିକ୍ଷା ଦୂରରେ ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯାଉଛି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାର ଜରି ଗୋଟାଳି ଓ ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି କରୁଥିବା ପିଲାଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ। ଆଉ ୨୦୧୬ ଜାନୁୟାରୀ ୧ ତାରିଖରେ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ

ଖୋଲିଲେ 'ଆପଣି ପାଠଶାଳା' ବା ଅପନା ପାଠଶାଳା ନାମକ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ। ଯେଉଁଠି ଗରିବ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମାଗଣା ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଛନ୍ତି। ଏବେ ସେଠାରେ ପିଲାସଂଖ୍ୟା ୪୫୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହେଲାଣି। ସେ ଯେ କେବଳ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମାଗଣା ବହି, ସ୍କୁଲ ବ୍ୟାଗ, ଯୁନିଫର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଠନ ସାମଗ୍ରୀ ବି ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି। ଆଉ ଯେଉଁ ପିଲା ଦୂରରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କେମିତି ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ସେଥିଲାଗି ସେ ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି। ଏମିତିରେ ମାସିକ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ। ଏକୃତିଆ ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସେ ବହନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ତୋନେସନ୍ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି। ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକାବସ୍ଥା ଅତ୍ୟଧିକ ଖରାପ ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ସମୟ ପରେ ଜରି ଗୋଟାଳବା ଓ ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି କରିବା ଲାଗି ଅନୁମତି ରହିଥାଏ। ଏହି କାମ ସେ ଏକୃତିଆ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏବେ ଆହୁରି କେତେଜଣ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି।

ନାକରେ ବେଲୁନ ଫୁଲ୍ କଲେ ରେକର୍ଡ

ସବୁ ମଣିଷ ପାଖରେ ଜଣ୍ଟରପ୍ରଦତ୍ତ କିଛି କ୍ଷତନ୍ତ ପ୍ରତିଭା ଥାଏ। ସେଇ ପ୍ରତିଭାକୁ ଚିହ୍ନିପାରି ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ସବୁପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିଲେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚୟ ମିଳେ। ତେବେ କେତେକଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଅଜବ ପ୍ରତିଭା ବି ଥାଏ। ଯେମିତିକି ଇଦାହେରେ ରହୁଥିବା ଡେଭିଡ଼ ରସ୍କର ଅଛି ବେଲୁନ ଫୁଲାଇବାର ଏକ ଖାସ୍ ପ୍ରତିଭା। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ପାଟିରେ ଫୁଲ୍ ବେଲୁନ ଫୁଲାଇ ନ ଥାନ୍ତି। ବରଂ ନିଜ ନାକରେ ଫୁଲ୍ ବେଲୁନ ଫୁଲାଇନ୍ତି। ଏଇ ପ୍ରତିଭା ଲାଗି ତାଙ୍କ ନାମ ଗିନିଜ୍ ଖୁଲ୍‌ଡ଼ ରେକର୍ଡ୍‌ସ୍‌ରେ ବି ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ସେ ନାକ ପବନରେ ୧ ମିନିଟ୍‌ରେ ୧୦ଟି ବେଲୁନ ଫୁଲାଇ ତାକୁ ସମୟସୀମା ଭିତରେ ବାନ୍ଧି ଏହି ରେକର୍ଡ୍ କରିଥିଲେ।

